

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Dengê Kurdistan

MLKP Kurdistan Örgütü Yayın Organı

Hejmar : 24

Tîrmeh - Tebax 2017

Yaşanmakta olan süreç devrimci örgütün ve devrimci öznenin ezilenler tarafından hızla kabul görmesini sağlayacak devrimci olanaklarla dolu. Devrimci örgütle bağı içinde devrimci özne artık tek başına çok şey ifade

etmektedir. Hem kendi devrimciliğini büyüten hem de verili durumda devrimi örgütleyendir. Sürmekte olan savaş ve krizin yarattığı kaosta yönünü şaşırmayan tek şey varsa o da devrimci örgüt ve devrimci militandır.

Eylemiyle Devrimi
Örgütlemek - 2

Sınır Tanımayan
Kürdistan Devrimi - 5

Kitle Mücadelesi ve
Önderlik - 16

Eylemiyle Devrimi Örgütlemek

Siyasal süreç oldukça sert. Sömürgeci faşist diktatörlük bütün araçlarıyla saldırı halinde. Bunun esas nedeni daha çok kendi sömürgeci devletsel varlığını korumaktır. Türk faşizmi bunu başarmak için iç ve dış politikada savaş pozisyonu almış durumda. Onlar ancak geniş bir kesimi karşısına alarak bu politikayı sürdürebiliyor. İçinde bulunduğu siyasal sürecin en önemli özelliklerinden biri ise emperyalist küresel güçlerin bölgede devreye soktukları savaş politikasıdır. Bu aynı zamanda emperyalist küreselleşmenin bir krizidir. Dünyada, bölgede ve Türkiye’de sürmekte olan savaşlar hem emperyalist küresel sistemin hem de sömürgeci rejimlerin neden oldukları kriz halidir. Bir başka ifadeyle sınıf savaşının bir görünümüdür yaşanmakta olan.

Türkiye’de bir alt üst oluş süreci yaşanıyor. Türk devleti, Kürdistan özgürlük mücadelesinin kazanımları ve Ortadoğu’daki gelişmeler karşısında büyük bir korku içinde. Bu korkuyu Türk toplumu da yansıtıyor. Egemen sınıflar bu sürecin önüne geçmek, pozisyonlarını korumak ve sürdürmek için sömürgeci faşist rejimi elden geçirdiler. Yeni ege-

men klikler, eski fabrika ayarlarına, TC kuruluş sürecinin başlarına dönmek zorunda kaldıklarını ifade etmeye başladılar.

Özellikle darbe sürecinde ve “FETÖ krizi” döneminde kullandıkları “kurtuluş savaşı” gibi argümanlarla Mustafa Kemal’in rolünü Erdoğan’a üstlendirdiler adeta. Yine tek’lik üzerine kurulu bir programla süreci yönetmeye çalışıyorlar. Mustafa Kemal, emperyalizmin ilk çeyreğinde tekelleşmenin her alandaki tek’liğini uygulayan lideri, Erdoğan ise emperyalist küreselleşmenin ilk çeyreğinde tek’liğin Türk lideri olarak öne çıktı. Dolayısıyla içinden geçtiğimiz süreç, kendiliğinden oluşan ve gelip geçici bir süreç değildir. Sınıf mücadelesinin ve küresel sermayenin bölgesel olarak başlattığı bir savaş politikasının ürünüdür. Türkiye ve bölge bir kriz içindedir. Bu kriz halleri aynı zamanda devrimci çözümlerin geniş kitleler tarafından benimseneceği an’lardır. İşte bu an’ları büyük alt üst oluşlarla buluşturmada öncü devrimcinin ve onun örgütlü yapısının duruşu ve pratiği belirleyici olacaktır.

Savaş, mevcut durumu değiştirmenin en

hızlı ve aynı zamanda en yıkıcı biçimdir. Küresel sistemin ekonomik-siyasi hedeflerini gerçekleştirmeye en uygun politikadır. Burada önemli olan ezilenlerin duruşudur. Ezilenler ve onun öncü güçleri kendilerini bu savaşın dışında tutamayacaklarına göre bunu yeni bir durum ve fırsat olarak değerlendirmeli ve buradan hareketle emperyalist küreselleşmenin bölgesel savaş politikasını ve Türk sömürgeci faşist diktatörlüğünü yenilgiye uğratma görevlerine yoğunlaşmalıdırlar.

Küresel sermayenin bir parçası olduğu içindir ki onun her ekonomik ve politik hareketi doğrudan Türkiye'yi etkiliyor. Emperyalizmin bölgesel savaş politikasının yarattığı kriz, Türk devletini iç ve dış politikada savaş pozisyonu almak zorunda bırakıyor. Rojava devrimiyle birlikte Kürdistan özgürlük mücadelesine karşı her alanda başlatılan savaşın bir nedeni de budur. Bir başka nedeni de Türkiye işçi sınıfı ve emekçi kesimlerin, devrimci ve demokratik parti ve örgütlerin silahlı mücadele de dahil, her mücadele biçimine şu veya bu ölçüde destek vermeleri, ırkçı faşist terör ile bölgesel ve sömürgeci savaşın krizine karşı, Rojava gibi yeni bir devrimci seçeneğin halklar tarafından hızla kabul görme olasılığı ve bundan duydukları korkudur.

Komünistlere, devrimci ve demokratik güçlere, sokağa çıkan ezilenlere uygulanan saldırıları göğüsleme, durdurma ve karşı hamleler geliştirmedi devrimci özne ve onun bulunduğu alandaki devrimci örgütün duruşu önemli ve belirleyicidir. Her yer bir mücadele mevzisi. Bu mevzi savaşlarında sömürgeci faşizmin politikalarına karşı direnme ve onları yenilgiye uğratmak devrimci örgüt ve devrimci öznenin güncel temel görevidir. Bu mevzii savaşında kazanılan her başarı devrimin ayak seslerini yükseltecektir. Sokakta, gözaltında, işkence, mahkemede, hapishanede devrimci bir duruş ve bunun gerektirdiği mücadele çizgisi bütünsellik içinde hayata geçirilirse faşizm yenilgiye uğratılır.

Kitle hareketi ve devrimci önderliğin yetersizliği sadece bugün için düşmanın güçlü görünmesine neden oluyor. Faşizmin bu sert, katı halini çok fazla sürdürmeyeceği açık. Çünkü her adımı varlığını sorgulatmakla kalmıyor, bölünmeyi derinleştiriyor. Ayrıca kitlenin ve öncünün tamamen suskun olduğu da söylenemez. Yaşanmakta olan, hızla aşmamız gereken sorun, mevcut örgüt ve mücadele

biçimleriyle sahip olunan devrimci olanak ve gücün etkili ve sonuç alıcı bir çizgiyle birleştirilememesinden kaynaklanıyor. Her alandaki devrimci duruş tam da bu gerçeği değiştirmenin, bu gerçeğe müdahalenin öncü çıkışı olacaktır. Faşizmin, sömürgeciliğin ve emperyalist küreselleşmenin baskı ve savaş politikası bu devrimci öncü duruşun yol göstericiliğinde yenilgiye uğratılacaktır. Devrimci öncünün kararlı duruşu, iradesi, cesareti bilinmelidir ki kitlelere umut taşır, güç ve güven kazandırır.

Krizi İmkana Dönüştürmek

Devrimci örgüt ve devrimci insan sınıf mücadelesinin günümüzdeki halini etkileyen ve belirleyen temel öznedir. Kriz içinde olan sadece küresel emperyalizm, kapitalizm, sömürgeci faşist rejim değil; devrimci örgüt ve devrimci insan da bir kriz hali yaşamaktadır. Bu büyük bir olanaktır. Çünkü her kriz mevcut statükoların bozulması ve yeni çözümlerin kabul görmesi hali, yeni bir düzeye sıçrama momentidir. Yaşanmakta olan süreç devrimci örgütün ve devrimci öznenin ezilenler tarafından hızla kabul görmesini sağlayacak devrimci olanaklarla dolu. Devrimci örgütle bağlı içinde devrimci özne artık tek başına çok şey ifade etmektedir. Hem kendi devrimciliğini büyüten hem de verili durumda devrimi örgütleyendir. Sürmekte olan savaş ve krizin yarattığı kaosta yönünü şaşırmayan tek şey varsa o da devrimci örgüt ve devrimci militan olmalıdır.

Gözaltı ve işkence, tutuklama ve hapishane, katletme, ev hapsi, seyahat kısıtlaması vb. uygulamalar ile düşman devrimci öznenin dolayısıyla öncünün enerjisini bloke etmek istiyor. Devrimci özne çalışma, örgütlenme, yaşam, mücadele vb. konularda kaçınılmaz olarak yeni bir durumla karşı karşıya gelmiş oluyor. Koşullara vs. takılmadan, onu en doğru şekilde tanımlayarak devrimci çalışmasını sürdürmek günümüzün devrimci yaratıcılığın ve iradenin sınıandığı an'a işaret ediyor. Öncünün devrimci duruşu, kararlı adımları buradan hareketle öncü çıkışlar hem diğer devrimci öznelerde hem de kitlelerin ileri bölüklerinde mücadeleciler bir çizginin ortaya çıkmasını sağlayacaktır.

Öncü ve devrimci özne meydanlarda, üretim ve yaşam alanlarında, üslerde, gözaltında, hapishanede bunu nasıl gerçekleştirecek?

Devrimci özne ve devrimci örgüt, işe öncelikle doğru ideolojik bir tanımlamayla başlar. Devamında bunu devrimci strateji ve taktiğin yönetiminde somut hareket planına dönüştürür. Sokağa çıkmak, sokakta politika yapmak bundan böyle daha yüksek bir irade gerektiriyor. Demek ki irade dönemin en önemli karakter özelliğidir. İradeyi belirleyen ise güçlü bir devrimci analiz ve bunun yön verdiği amaç netliğidir. Günün devrimci görevi sokakları bırakmamaktır. Bu, hem öncünün kendisini her daim hazır tutması, hem de kitlelerin ileri bölüklerinde öncüye olan umutların devamı bakımından önemlidir.

Her alanda sürdürülen devrimci çalışmaya faşist diktatörlüğün polis, asker ve paramiliter kuvvetleriyle saldırması boşuna değil. Çünkü halkın, AKP ve Erdoğan diktatörlüğüne inancı kalmadı. Sistem ancak zor araçlarına sınırsız başvurarak ve halkı birbirine düşman ederek varlığını sürdürebileceğini düşünüyor. Bu olgu aynı zamanda kitlelere ve öncü devrimciye her türlü zora başvurma ve her türlü zor araçlarını etkin şekilde kullanma hakkı ve meşruluğu tanır. Ezilenlerde düşman bilincinin gelişimine hız katar. Artık bu hakkımızı kullanma zamanlarındayız. Öncünün ve kitlenin direnişi ve devrimci şiddeti sömürgeci faşizmi yenilgiye götürecektir. Dönemin en önemli özelliklerinden biri de budur.

Devrimci öznenin sürecin ruhunu iyi okuması gerekiyor. Okumaktan kasıt tespit değil, gerçekleştirilecek her eylemin ve eylemli duruşun oynayacağı rolü kavramasıdır. Bir eylemin ve bunun gerektirdiği iradi duruşun yol açıcı işlevini görmesi, etrafına irade ve umut yayacağını sezmesidir. Bu tarz bir eylem gücü yeni bir sürecin başlangıcı olabilir veya yeni bir sürecin yolunu açabilir. Sınıf mücadelesi böyle deneylerle doludur. Bugün tarihe yeni bir not düşmenin nesnel zemini çok fazladır. Bu anlarda devrimci öznenin sürecin öznel bir iradesi olarak sahneye çıkması gerekir. Sokak ve meydanlarda, gözaltında, işkencede, hapishanede, kırdada, üretimde, okulda, işyerinde, mahallede, büroda yani o an bulunduğu, yaşadığı ve çalışma yürüttüğü alanda öncü bir irade olarak kendini ortaya koyuşu yeni bir tarihin yazılışında yerini almasını sağlayacaktır. Örneğin bir işçi havzasında veya bir meydanda yapılacak bir açlık grevi ilk elde çok geri görülebilir. Veya içinden geçilen dönem için etki-

---

Devrimci öznenin sürecin ruhunu iyi okuması gerekiyor. Okumaktan kasıt tespit değil, gerçekleştirilecek her eylemin ve eylemli duruşun oynayacağı rolü kavramasıdır. Bir eylemin ve bunun gerektirdiği iradi duruşun yol açıcı işlevini görmesi, etrafına irade ve umut yayacağını sezmesidir. Bu tarz bir eylem gücü yeni bir sürecin başlangıcı olabilir veya yeni bir sürecin yolunu açabilir.

---

siz olacağı düşünülebilir. Bu mükemmelliyetçi bir yaklaşımdır, iradeyi törpüler, eylemsizlik örgütler. Faşist diktatörlüğün en saldırgan döneminde açlık grevi ya da bir alanı ısrarla terketmeme gibi bir mücadele biçiminin oynayacağı rolü Ankara ve Dersim pratiklerinde gördük. Kitlelerin sokakta politika yapmasına izin verilmediği bir süreçte, sokakta bir eylem iradesi olmanın bin bir çeşidinden birini kararlı ve istikrarlı bir şekilde pratikleştirdiğinde muazzam bir kitle enerjisini uyandırıp harekete geçirdiğine defalarca tanık olduk.

Sokaklar siyaset mekanı, söz ve eylem kürsüsü, direniş yeridir, dolayısıyla hiçbir biçimde terketmeyeceğiz. Eylem yapılamaz diye bir şey yok. Yeter ki eylem odaklı düşünelim. Bu kuşatmayı yarmanın tek yolu eylemdir. Her birey, her kurum, her alan, her araç vb. bir eylem gücüdür. Eylemin küçüğü büyüğü yok. Sokakta eylem, yaşam alanlarında eylem, üretim sürecinde eylem, eğitim mekanlarında eylem... Yaratılan korku duvarlarını yıkmmanın yolu eylemden geçiyor. Eyleme odaklanmış devrimci akıl ve örgütlenmiş irade dönemin yol açıcı gücüdür.

Sınır Tanımayan Kürdistan Devrimi

Kürdistan coğrafyası emperyalist ve sömürgeci güçler tarafından önce ikiye sonra dörde bölündü. Birbirinden kopartılan ülke gerçekliği her bir parçasının kaldığı Türkiye, Irak, Suriye, İran faşist, gerici ve sömürgeci güçlerine karşı 4 parçada ayrı ayrı mücadele gerekçesi oldu. Her zaman parçalı gelişen bu mücadele ve isyanlar her dönemde emperyalist ve gerici güçler tarafından kirli ve kanlı planlar ile bastırıldı. Topyekûn imha, inkâr ve asimilasyon politikası ile Kürt halkının ulus gerçekliği, kültür, dil, tarih birliği gibi bir ulusun ulus olmasını sağlayan temel unsurlar yok edilmeye çalışıldı. Bakur Kürdistan başta olmak üzere sömürgeci saldırı politikasına karşı Kürt halkının ulusal özgürlük mücadelesi ve 28. isyana kadarki başkaldırıları kararlı bir önderlik, halk örgütlülüğü ve askeri örgütlülüğün yetersizliğinden dolayı yine sömürgeci güçler tarafından bastırıldı.

Siyasi ve fiziki bölünmüşlük durumu Kürt halkını da böldü, bu doğrultuda ulusal önderlikler parçalarda ayrı ayrı varlık gösterir oldu. Ulusal özgürlük mücadelesi parçalı ve eşitsiz koşullarda iler-

ledi. Dört parçada örgütlenme, tüm Kürtleri kapsama iddia ve yönelimleri olsa da sonuç itibarıyla bölünmüşlük olgusu ortadan kaldırılamadı, 20. yüzyıl halkımızın parçalanmış tarihi olarak kapandı.

21. yüzyıla bu koşullarda giriş yaptı halkımız. Geride çok büyük direnişler, muazzam ayaklanmalar ve mücadeleler bıraktı. Yeni yüzyılın başında bu mücadelelerden biriktirdiği deneylerle ulusal birliğin inşasını stratejik önemde bir sorun olarak kavradı ve ulusal özgürlüğün güvencesini bu birliğin başarılmasına bağladı. Ulusal kurtuluş devrimimizin eşitsiz gelişimi 21. yüzyılın başında yep yeni bir örnek çıktı karşımıza. Diğer parçalardan daha gelişkin ve uzun soluklu ilerleyen ve 20. yüzyılın son çeyreğine damgasını vuran Bakur Kürdistan'daki özgürlük mücadelemizin yanında görece daha geriden gelen Rojava özgürlük mücadelemiz muazzam bir sıçrama ile öne geçti ve devrimi zafere taşıdı. Kürt halkımız 21. Yüzyılı Rojava devrimi ile selamladı.

Dört parça Kürdistan'da tarihimizin değişik

dönemlerinde öne fırlayan devrimsel gelişmeler yaşadık. Örneğin 20. yüzyıl ortalarında Rojhilat'ta Mahabat Kürt Cumhuriyeti kuruldu. Örneğin daha 1970'lerde Başur Kürdistan'da halkımız ilk kez özerklik hakkını kazandı. Bunlar uzun ömürlü ve kalıcı olmayabilir ama halkımızın kolektif tarihinin devrimleri ve kazanımlarıdır. Ne var ki bu kazanımların diğer parçalardaki ulusal özgürlük mücadelemize direk ya da dolaylı katkıları fazla hissedilemedi. Parçalarla sınırlı kaldı, ulusal bölünmüşlük halinin kaçınılmaz sonucu gibi algılandı. Rojava devrimi ise en küçük parçada gerçekleşmesine ve üstelik bir tarafta KDP işbirlikçiliği tarafından kuşatılmak istenmesine karşın diğer parçalarda ulusal özgürlük mücadelelerimizi müthiş etkiledi. Bölgesel sömürgeci faşist devletlerin askeri güç kullanarak ezme, ambargolarla boğma, bir ada gibi hapsederek etkisinin yayılmasını önleme gayretleri sonuç getirmedi, bu koşullar altında dahi Rojava devrimimiz özgürlük umudunu ve zafer inancını güçlü rüzgarlarla yaydı dört parça Kürdistanımıza.

Rojava devriminden en fazla rahatsızlık duyan ve korkuya kapılanın Türk sömürgeciliği olması boşuna değil. Misakı Milli sonrası elinden çıkan Rojava Kürdistan topraklarındaki Kürtlerle Bakur Kürdistan Kürtlerini ne yaptıysa birbirinden koparamadı. Aradaki sömürgeci sınır tarih boyu yapay kaldı, ruh ve duygu birliğini daima korudu, fiziki ayrılık sınır boyunca yasadışı geçişlerle etkisizleştirildi.

Rojava devriminden en fazla rahatsızlık duyan ve korkuya kapılanın Türk sömürgeciliği olması boşuna değil. Misakı Milli sonrası elinden çıkan Rojava Kürdistan topraklarındaki Kürtlerle Bakur Kürdistan Kürtlerini ne yaptıysa birbirinden koparamadı. Aradaki sömürgeci sınır tarih boyu

yapay kaldı, ruh ve duygu birliğini daima korudu, fiziki ayrılık sınır boyunca yasadışı geçişlerle etkisizleştirildi. Türk sömürgeciliği ile başı derde giren Kürtler Rojava halkına sığındı, Baas gericiliğinden kaçanlara Bakur halkı kucak açtı. Karşılıklı evliliklere devam ettiler, aralarındaki ticaret hiç durmadı, gerici bir gelenek elbette ama o tel örgüler kan davalarını dahi durduramadı. Bu ulusal yakınlık ve iç içelik, ulusal özgürlük mücadelesinde de birlikteliği güçlendirici oldu. Ortak önderlik altında Rojava halkımız ilk 30 yıl daha gelişkin olan Bakur devriminin zaferi için gerek lojistik destek, gerekse savaşçı olarak katılma biçiminde elinden geleni yaparken, Rojava devrimi ile birlikte Bakur Kürdistan halkımız bu devrimi korumak için seferber oldu. En açık biçimleri Kobanê direnişini sahiplenen Bakur halkımız ile, Sur, Nusaybin, Cizre öz savunma direnişlerini sahiplenen Rojava halk gerçekliğimiz oldu. Birbirini karşılıklı koruyan, sahiplenen, destekleyen diğer örnekleri burada detaylandırmak gerekmiyor.

Teslim etmek gerekir ki sömürgeci Türk faşizminin Rojava devrimi karşısında takındığı saldırgan politikanın da Bakur halkımızın mücadelesi ile Rojava devriminin birleşmesine katkısı oldu. Sömürgeciliğin kendisi Rojava devrimini, varlığına karşı biricik tehdit olarak ilan edip, bölgesel dış politikasını bu tehditi ortadan kaldırma üzerine kurunca bu politikanın Rojava ile Bakur arasındaki sınırı anlamsızlaştıracağını belki de hesap etmemiştir! Sonuç olarak Türk sömürgeciliği Kürt düşmanlığı temelinde yürüttüğü siyasi askeri politika ile zaten yapay olan sınırın objektif olarak ortadan kalkmasına katkıda bulunmuş oldu.

Sömürgeci Türk ordusunun Suriye'deki işgal kuvvetinin varlığı, Rojava devriminin büyüme ve genişlemesini engelleme amacına bağlıdır. Afrin ile Kobanê kantonlarının birleşmesini önleme, Minbiç üzerinden Bab ve Halep'e, Cerablus ve Azaz'a ilerlemesini durdurma ve eğer yapabilseydi Rakka hamlesinin önünü kesme planları bu işgalin gerekçeleri arasındaydı. Kürtlerle büyük savaşı TC, misakı milli sınırları içinde değil de kendi sınırları dışında yürütme, böylece Bakur Kürtleri ile korkulu rüyası olan birleşme potansiyelini boşa çıkarma hesapları yaparak Kuzey Suriye topraklarını işgale yöneldi. Üç metre yüksekliğinde duvarlar, dört metre derinliğinde hendekler ve yüksek teknoloji ürünü önlemlerle sınırları geçilmez hale getirerek Bakur

Kürdistan

Teslim etmek gerekir ki sömürgeci Türk faşizminin Rojava devrimi karşısında takındığı saldırgan politikanın da, Bakur halkımızın mücadelesi ile Rojava devriminin birleşmesine katkısı oldu. Sömürgeciliğin kendisi Rojava devrimini varlığına karşı biricik tehdit olarak ilan edip, bölgesel dış politikasını bu tehditi ortadan kaldırma üzerine kurunca bu politikanın Rojava ile Bakur arasındaki sınırı anlamsızlaştıracığını belki de hesap etmemiştir! Sonuç olarak Türk sömürgeciliği Kürt düşmanlığı temelinde yürüttüğü siyasi askeri politika ile zaten yapay olan sınırın objektif olarak ortadan kalkmasına katkıda bulunmuş oldu.

ve Rojava'yı birbirinden ayrı tutmayı başaracağını düşündü. Tek ülke-tek halk-tek önderlik-tek devrim gerçekliği orta yerde dururken betonlar ve hendeklerle bölüp parçalamanın mümkün olmadığı bir kere daha görülmüş oldu. Türk devleti de bunun farkındadır ki, Bakur Kürdistan dağlarında gerillaya karşı kullandığı savaş tekniğinin aynısı ile, Rojava'da YPG ana karargahı ve diğer bazı noktaları uçaklarla bombaladı. YPG'nin misillemeleri gecikmedi ve neredeyse tüm Rojava-Bakur hattında Türk sınır birliklerini etkili biçimde vurdu. Bakur Kürdistan

zaten savaş koşullarında özgürlük mücadelesini yürütürken, YPG'nin Rojava tarafından TC güçlerini vurması faşist Türk ordusunu tam anlamıyla iki ateş arasına aldı. Gerilimi devam ettirseydi iki cephe de savaşmak zorunda kalacaktı ki, Bakur'da gerilla karşısında bile zorlanan sömürgeci Türk ordusu ne kadar abartırsa abartsın kendisini, iki ateş arasında ve iki cephe de savaşma kapasitesi zayıftır. Gelişmeler gösteriyor ki Bakur ve Rojava devrimlerimiz öngörülenden daha güçlü bağlarla birbirine bağlıdır ve her yeni gelişme bu bağı daha da güçlendiriyor. Her iki devrimimiz bakımından artık cephe gerisi diye bir şey yoktur, Rojava ve Bakur, devrimimizin iki cephesidir, cephe gerimiz Türk ve Arap halkları, işçi ve emekçileri, dost ve kardeş bölge halklarıdır.

Bugün verili durumda Türk sömürgeciliğinin Kürt politikası Rojava ile Bakur arasında ayırım yapmayan, her ikisini de varlığına yönelmiş tehdit olarak kabul eden bir çizgi izliyor. Rojava ile Bakur Kürdistan arasındaki ortak iç dinamiklerin belirleyici olduğu, yanısıra TC'nin güttüğü düşmanlıkla birlikte devrimlerimiz iç içe geçiyor, her birinin zaferi ve kaderi diğerininki ile sıkıca birbirine bağlanıyor.

Çok net olarak söyleyebiliriz ki, Bakur'dan destek alamayacak bir Rojava devriminin ayakta kalması ne kadar zorsa, Rojava devriminden güç alamayan Bakur Kürdistan devriminin zaferi kazanması da o kadar zordur. Rojava devrimine yönelik saldırı ne kadar Rojava'ya ise o kadar Bakur devrimine yöneliktir. Bunun tersi de geçerlidir, Bakur özgürlük mücadelesine yönelik her saldırı o oranda Rojava devrimine yönelik bir saldırdır. Bu durumda Bakur halkımız Rojava için serhıldanlar örgütlerken Rojavalılar Bakur için serhıldana kalkacak! Sosyalist yurtseverler ve komünist savaşçılar Şengal ve Rojava mevzilerinden Bakur Kürdistan dağlarına, Meletî, Dilok, Riha, Amed, Wan, Mêrdîn şehirlerinden Afrin, Amûde, Dêrik, Kobanê, Kamışlo, Serêkaniye bölgelerine birleşik halk, birleşik devrim, birleşik cephe çizgisinin temsilcileri ve taşıyıcıları olacaklar. Geleceğimiz bir, devrimimiz tek, kaderimiz ortak.

Bijî Serhîldana Bakur, Bijî Şoreşa Rojava!

Özgür Sosyalist Kadınlar Görev Başına

Kürdistan ve Türkiye’de hem potansiyel hem de verili halde, güçlü bir demokratik kadın hareketinin varlığı bütün özgürlükler mücadelesinin en büyük şansıdır. Henüz mevcut düzen sınırlarını aşmakta zorlanan, erkek egemen sistemin kodlarını bozan ve yıkıcı bir düzeye gelmemiş olsa da, içinde barındırdığı dinamizmin, değiştirici, dönüştürücü sarsıcı yanı toplumsal harekete de yön verecek niteliktedir.

Komünist kadınlar bakımından demokratik kadın hareketine yön vermek, öncülük etmek her geçen gün daha önemli hale geliyor. Mevcut araçlar ve mücadele biçimlerinin sürecin ihtiyacına yanıt verecek düzeyde geliştirilmesi, çeşitlendirilmesi komünist kadın hareketinin şimdiki durumunu değiştirmesi bakımından zorunluluk. Bu beraberinde demokratik kadın hareketinin niteliğinin güçlendirilmesine hizmet edecek politikalar geliştirme görevinin önemine işaret ediyor. Ancak, aslolan kadınların kendi öz devrimci örgütlerinin yaratılmasıdır. Kadın özgürlük hareketinin yön ve hedeflerini oluşturabilmek gibi bir iddiaya sahipseniz, her iki alanda da kayda değer bir varlık göstermeniz gerekir. Mevcut araçlar ne birbirinin karşısında ne birbirinden daha az önemde değildir.

Kürdistan coğrafyasında kadın özgürlük mücadelemizin politik, ideolojik çerçevesi üç te-

mel soruna kilitlenmiştir. Ulusal, cinsel, sınıfsal temelde geliştirilen sömürüye karşı mücadeledir bunun özeti. Kadınlar söz konusu olduğunda ulusal, sınıfsal ezilmişliğin yanı sıra cins kimliğinden kaynaklı yaşadıkları vardır. Demokratik ve devrimci temelde gelişen bu mücadeleler, çeşitli görünüm alabilirler. Örneğin, asimilasyona karşı mücadele, dili yasaklanan bir halkın anadile özgürlük talepli mücadelesi, kadınlar söz konusu olduğunda bir de cins kimliğine özgürlük talebini içerir. Ya da Kürdistan’daki kadınların en sıradan ekonomik talepli mücadelesi bile, sömürgeci devlet gerçeğine çarptığı için, hızla siyasallaşır ve devrimci sonuçlar açığa çıkartabilir. Kürdistan’da kadınlar erkek egemen sömürgeci, cinsiyetçi politikalarla cendereye alınırken cinsel eşitsizliği toplumsal yaşamın her alanında derinliğine yaşar. Yaşanan halkçı demokratik devrimle birlikte Rojava’da kadının toplumsal durumunda ve dolayısıyla taleplerinde değişimler yaşanmıştır.

Jinên Azad ên Sosyalîst (JAS)

Kürdistanileşme çizgisi temelinde sosyalist yurtsever kadınlar Kuzey Kürdistan’daki kadın özgürlük mücadelelerini Kürdistan 1. Konferansının hemen ardından JAS (Jinên Azad ên Sosyalist) ismi altında devam ettirme kararı aldıklarında, bu, hem bir iddiayı hem de yönelimi vurguluyordu. Partimizin program ve stratejisi, politik özgürlükler müca-

Ulusal özgürlük ve sosyalizm mücadelesinin birlikte ele alınması Kürdistan Türkiye birleşik devrimine dikkat çeker. Ama aynı zamanda sosyalizm mücadelesinin kadın devrimiyle paralel gelişimini zorunlu kılar.

delesini sosyalizm hedefiyle birleştirerek ele almayı zorunlu kılar. Bu partimizin Kürdistan'da ulusal demokratik hareketten ayırt edici yanı olan sosyalizan çizgisidir. JAS'ın ilanı politik bakımdan özgürlük eksenli taleplerini sosyalizm mücadelesiyle birleştirmenin tarihsel, güncel zorunluluğunu gösterirken, aynı zamanda politik yönelimi ile bağı içerisinde, stratejik hedeflerin somutlaşmasını ifade ediyordu. Yurtsever Kürt kadınının anti-sömürgeci duruşu, binlerce kadını özgürleştirip özneleştirirken, onlarla birlikte yürümeyi, bu yürüyüşü sosyalizm hedefine doğru ilerletmeyi amaçlıyordu. Kadın özgürlük mücadelesini salt demokratik-yasal çerçeveye sıkıştıran ve Kürt hareketini de bu zemine çekmeye çalışan anlayışlarla mücadeleyi de kapsayan JAS'ın çıkışı, kadın özgürlük mücadelesine Kürdistan cephesinden marksist leninist komünistlerce eklenen mütevazı bir soluk olmuştu.

Kadın Devrimi Parolası Rojava'da Gerçek Kılınıyor

2017 8 Martında Rojava'daki komünist kadınlar, JAS adını yeniden gündeme getirdiler. Komünist kadınlar, bu adlandırmayla, özgürlüklerin kazanıldığı, kadın devrimi olan Rojava zeminindeki temsiliyetlerini özgürlükleri pekiştirme ve sosyalizm yolunda yürüme iddiasında somutlaştırdılar.

Komünist kadınların mücadele tarihi bakımından, Rojava Kürdistanı'nda kendilerini JAS'la yeniden temsil etmeleri elbette anlamlıdır. Genelde Kürdistan'da özelde tek tek parçalarda özgürlük

ve sosyalizm mücadelesini, kadın devrimi perspektifiyle birleştirmeyi formüle eden JAS, Rojava'da mücadeleyi ve kazanımları daha ileri taşıma, kalıplaştırma ve yeni bir bilinç ve örgütlülüğe dönüştürme görüşü açısıyla hareket ediyor. Bu, devrimin sorunlarına ve ihtiyaçlarına sosyalist bir bakış açısıyla çözümler üretmeyi, öneriler geliştirmeyi, mevcut kurumları kadın devrimi ekseninde ileri itmeyi ve örgütsüz kadın kitlelerini bu perspektifle örgütlü hale getirmeyi gerektiriyor. Bunlar JAS'ın Rojava'daki güncel görevleridir aynı zamanda.

Ezilen Emekçi, Genç Kadın İradesini Örgütlemek

JAS Kürdistanın tüm parçalarında komünist kadınların fiili, meşru temsil kimliğidir. Çünkü komünist kadınlar, bulundukları alanların özgür ve sosyalist özneleri ve temsilcileridir. Kürdistan bir adlandırmadır ve net bir kimlik tarifidir.

Hedef kitlesi kimdir? Öncelikle Kürdistan'daki emekçi kadınlar ve genç kadınlardır. Yani özgürlük, eşitlik, adalet, onurlu bir yaşam isteyen, buna özlem duyan, sosyalizm talebi olan tüm kadınlardır. Erkek egemen, gerici-feodal değer yargıları altında ezilen, yok sayılan, yaşam hakkı her geçen gün gasp edilen kadınlardır.

JAS ezilen, sömürülen, geleceği yok edilen kadının yaşamının güvence altına alınmasının mümkün olduğunu göstererek kadın kitlelerinin gücünü, enerjisini sokakta örgütlemeyi hedefler. JAS, sömürgeci faşizmin ağır saldırıları altında mücadelelenin geriye çekildiği koşullarda da harekete ivme kazandıracak bir hattan yürümeyi önüne görev olarak alır. Çünkü salonlara hapsedilmiş bir mücadele değildir bugünün ihtiyacı. Tarih göstermiştir ki Kürdistan'da özgürlüklerin kazanımı, salonlara mahkum kılınan mücadele yöntemlerine değil, yüzü sokağa dönük bir hattan yürümeye bağlıdır. Serhildanlar, irili ufaklı sokak çarpışmalarında yer alarak militanlaşan kadınların öncü çıkışlarıyla kitle militanlığının buluşmasıyla gerçekleşir.

Öncü kadınlar olarak JAS duruşu, hareket tarzı ve eylem biçimiyle serhildanların öznesi, örgütleyeni ve işaret fişegi olmalıdır.

Kopuş Devrimcidir, Gereklidir, Özgürleştirir

Sınırlarına yüklenmek istemeyen, büyük eylemlerin yaratıcısı olmaktan çekinen, kopuşların insanı olmaya cesaret edemeyen bir “devrimci” gerekçe olarak aileyi gösterir, onları üzme istemediğini vurgular. Ailesinin tek çocuğu olduğunu ya da ailesindeki kişilerin ağır hastalıklar geçirdiğini de sözlerine ekleyerek bu örtük ve zaten tutarlı olmayan gerekçesini kuvvetlendirmeye çalışır. Bundan dolayı artık bir zorunluluk(!) olarak devrimci mücadeleye sınırsızca katılamayacağını, ailesinin dayatmış olduğu yaşamı istemeyerek(!) de olsa kabul edeceğini belirtir.

Hiçbir gerekçe gençliğin en dinamik yıllarının özgürlük, eşitlik, adalet gibi insanlığın temel değerleri için mücadele yerine ailecilik adı altında sömürgecilik koşullarında bir yaşam uğruna heba edilmesini açıklayamaz. Özellikle genç bir kadın devrimci için geleneksel aile ilişkileri, özgür yaşamı boğan mendenen farksızdır. Söz konusu olan zorunluluk değil bir yaşam tercihidir. Buradan hareketle devrimcilerin cevaplandırmak zorunda oldukları esas soru “nasıl yaşamak istedikleri” sorusudur.

Kendi tarihlerini yaparken sıçrama eşiğine gelen kimi genç devrimciler ise, “ailemi, kardeşlerimi, sevgilimi vs. çok seviyorum, yapamayacağım” diyerek sömürgeci sistem içerisinde yaşamaya razı olabiliyor. Bu ve benzeri sevgi tarifleri dar, yüzeysel ve bencil sevgi anlayışını yansıtır. Bireyciliğin ve özel mülkiyet dünyasının duygu ve düşünceler üzerindeki hakimiyetidir. Sömürgeci kapitalizme ait yalanlarla örülmüş, sanal ve şişirilmiş bir sevgi anlayışıdır.

Gerçek sevgiyi tanıyan devrimci başta ailesi olmak üzere hiç kimsenin bu faşist sömürgeci zulüm altında yaşamasına katlanamaz. ‘Aile sevgisi’ adına Kürdistan’ın kimliğini, dilini, kültürünü yasak-

layan kölelik rejiminin boyunduruğunu kabul edemez.

Sömürgeciliğin aile üzerinden geliştirdiği bir diğer bilinç yanılsaması da “okuyarak ya da meslek sahibi olarak” mücadeleye katkı sunma biçiminde yaşanıyor. “Devrimci mücadelenin doktorlara, avukatlara da ihtiyacı var” diyerek genç devrimcileri geri sınırlarda tutuyorlar. İlerici, aydın demokrat aileler arasında bile yaygın bir okulculuk eğilimi yaşanıyor. Kendisini devrimci, yurtsever aile olarak tanımlıyor, partilerin yakın çeperinde yer alıyor, kendi çocuklarına sıra gelince okutarak devrime katkıda bulunuyor!

Kürdistan gibi işgal altında olan bir ülkede sömürgeciliğin okullarına gidilerek toplumsal kuruluş yolu elde edilemez. Tarihsel misyonu sömürgeciliği derinleştirmek olan mevcut rejim okullarının gençliğimizin geleceği bakımından oynayacağı rol, Kürdistan özgürlük mücadelesi ve onun eşitlikçi-özgürlükçü-demokratik niteliği karşısında yok hükmündedir.

Bir başka aile kategorisi de, mahalle gençlerinin savaşı olmalarını, gerillaya katılmalarını teşvik eder, hatta örgütlenme yaparken, kendi çocuklarını devrimci mücadelenin kıyısında tutmak için ellerinden geleni yapıyor!

Bir nevi “vur gerilla vur, li malamin dur” hali söz konusu. Gerilla vursun ama benim evimden uzakta. Gençler gerillaya katılsın ama benim kızım, oğlum değil!

Bu tarzlarla, yani bireyciliğin çirkin yüzü ile devrimcilik de lekelenmeye çalışılıyor. Kendi çocuğunu korumak adına sergilenen bu bireycilik, genel olarak özgürlük mücadelesini büyütme uğruna yapılanları da değersizleştiriyor halkın gözünde. El-

bette her genç, ailesi için biricik ve kıymetlidir, tartışılan bu değildir, özgürlük mücadelesi zorluklarla ve ağır bedeller ödeyerek büyüyor. Kürt halkımız kimliğini, dilini, varlık hakkını, ulusal özgürlüğünü elde etmek için ağır bedeller ödemek zorunda kaldı/kalıyor. Canından bir parçayı, dilini özgürce konuşabilmek, özgür Kürdistan'da bir gün olsun özgür yaşamak uğruna, sömürgeciliğin elinden varlık hakkını koparıp almak üzere, gerilla saflarına gönderdi/gönderiyor. Yurtsever halkımızın bu yüce gönüllülüğü karşısında kim ki kendi çocuğunu sakınır, kendisinininkini en biricik görürse her şeyden önce vicdanları kör eden bir bireyciliğin esiri olmuş demektir.

Gerek ailelerin baskısı ve telkini ile gerekse kendi gerilikleri sonucu devrimci mücadeleden kopan ya da kendilerine sınırlar koyan devrimcilere gelince, bunların esas sorunları sistemle kopuşmamalarıdır. Bir dönem devrimci mücadeleye atılmış olsa bile tekrar sisteme dönüş kapısını aralık tutuyor demektir. Düzen sınırları içinde yürütülen devrimciliğin varacağı yer tekrar düzenin içidir. Okul, aile, meslek, sevgili, hangi biçim altında olursa olsun düzenle arasındaki köprüleri atmıyor, bir gün geri dönerim nasıl olsa düşüncesiyle düzenle bağlarını koruyor.

Tümüyle mücadeleden kopmayan ama kendisini geride tutan devrimciler için de benzer bir kopuşamama hali geçerlidir. Bir yandan devrimcilik isteği bir yandan düzen seçeneği kişiyi geride tutuyor. En iyi niyetli olanlar için bile geçerli olan durum düzen içinde kendisine dayanak noktaları tutmaktır. Bu tip devrimciler düşmanla aralarındaki mesafeyi büyütmeyi, burjuvazi ve onun devleti ile düşmanlaşmayı göze alamazlar. Hep ihtiyatlı ve hesapçıdır, ruh halleri ikircimlidir, çevrelerine daima kararsızlık yayarlar. Devrimciliğe atılan ilk adım anlamlıdır, kapitalist sistem ve sömürgeci boyunduruk altında bir yaşamdan kopuş isteği ve iradesini yansıtır. Tartıştığımız sorun bu önemli ilk adımın

tamamlanamaması, kesintiye uğramasıdır. Devrimcilik kişiyi özgürleştirir, özneleştirir, kendisi hakkın-da bağımsız karar alabilme yeteneği kazandırır. Bir kere bunu görüp yaşadıktan sonra tekrar düzene yüzünü dönmek, eskisinden beter bir bilinçli teslimiyet ve boyun eğiş anlamına gelir. Bireyin yitip gitmesi, sistem içinde un ufak olmasından başka bir sonucu yoktur. Kopuş ise her daim devrimcidir, apaydınlık ıslık ıslık bir geleceği, özgürlüğünü kazanma eylemidir. Gençlerimizin umudu, sevinci, mutluluğu devrim saflarındadır, hayat burada anlamlı, canlı ve yaşanılmalıdır. Çağrımız kopuşların devrimcisi olmaya, davetimiz parti saflarınadır.

Tümüyle mücadeleden kopmayan ama kendisini geride tutan devrimciler için de benzer bir kopuşamama hali geçerlidir. Bir yandan devrimcilik isteği bir yandan düzen seçeneği kişiyi geride tutuyor. En iyi niyetli olanlar için bile geçerli olan durum düzen içinde kendisine dayanak noktaları tutmaktır. Bu tip devrimciler düşmanla aralarındaki mesafeyi büyütmeyi, burjuvazi ve onun devleti ile düşmanlaşmayı göze alamazlar. Hep ihtiyatlı ve hesapçıdır, ruh halleri ikircimlidir, çevrelerine daima kararsızlık yayarlar.

Şimdilerde Bahar Yaza Duruyor

"Neslim şimdi ben
şerefimle ölmenin doruğundayım
Unutmadan geçmiş
unutmayın sözlerimi

Bekliyorum;
seyrederken gökyüzünün kanlı şafağını
bekliyorum sizi,
bekliyorum..."

Aklımda ölüm, yaşamak üstüne düşünüyorum...

"Oysa yaşamak var olmaktır, ve var oluş için
düşülen yolda ölüm bir yok oluş değildir."

İlk gördüğümde 18 yaşında gencecik bir kadın; ürkekliği, korkuları, kaygıları, çelişkileri her şe-

yiyle gerçek bir kadın Roza. Bütün gerçekliği yüzüne yansıyan; ne gülüşünü, ne gözyaşını, ne de öfkesini saklamayan berrak bir kadın. İstanbul'da devam ettiği mücadele yaşamında ise sorgulayan, özgüvenli, öğrenen ve öğreten kadın Roza. Kürdistan'lı bir kadın komünist olarak, sömürünün her türlüşünden payına düşeni alan bir insan. Seçtiği yolu ve kararlılığını biraz da bunlara borçlu yoldaşımız. Kararlar almak ve bu kararlar doğrultusunda reddettiğimiz her şeyden kopuşmaya başlamak! İşte böyle yürüyordu Roza; kendisiyle hesaplaşarak, isteklerinin yanına devrimci görevleri ve partinin ihtiyaçlarını katarak.

Yola koyulduğu ilk günden bu yana dağlara olan tutkusu ve hasretini bilir birçok yoldaş, fakat o mücadelenin ihtiyaçları doğrultusunda konumlan-

dırdı kendini ve ancak Suruç katliamından kısa süre sonra geçebildi özgür alanlara. 19 yaşında genç bir savaşıydı artık.

Roza'yı Rojava'da gördüğümde yine olanca coşkusu ile kucaklaşmıştık. O artık düşmanla çarpışmış, silahın namlusunu ısıtmış bir komünist olarak karşımdaydı. Yanyana kaldığımız süre boyunca coşkusu, inancını ve sevgisini her daim hissettim. Roza'nın kadın yoldaşlaşması, cins bilinci kelimelelerin ötesindedir, pratiğindedir. O yüzden yanında kalan her kadın yoldaş bunu yüreğinde hissediyor.

Yoldaşımız Erdal Cebo ile gençliğe yüzü açık bir şekilde yaptığı çağrı onun üzerinde, alacağı görevlerle ilgili, partiye ve komünist gençlik örgütümüze karşı daha özverili, daha ileri adımlar atmak sorumluluğu olarak yanıt bulmuştu. Salt özne olmaktan çıkıp öncü görevler üstlenmek istiyordu. Kelimenin gerçek anlamıyla sömürgeci kapitalist sistemden ruhsal ve fiziksel kopuşunu tüm hücrelerine işlemek istiyordu. Roza artık kendini Dersim dağlarına hazırlıyordu, bu amaçla çıkıp Rojava'dan yine düştü yollara...

Yolumuz bu defa özlemini duyduğumuz dağlarda, medya savunma alanlarında kesişti. Yirmisinde bir gerilla, o kadar yakışmıştı ki dağlara, her yanı saran nergis çiçekleri gibiydi. Güçlenmişti Roza, büyümüştü yüzünde kavganın güzelliği ile, gözleri inanç pınarı gibi ıslık ıslık. O da biliyordu tel örgüleri geçmenin tek başına bir kopuş yaratamayacağını, bunun sadece bir eşik olduğunu, bu yüzden Roza olarak yeniden doğduğu özgür alanlarda artık yeni eşikler atlamak istiyordu. Her gün dünden daha iyi, her gün dünden daha bilinçli olsun istiyordu. Devrimci sıçrayışları ve değişimleri bu yüzden çok belirgindi.

"Savaş Hazırlığı Sever" yazmıştı eğitim defterinin köşesine ve gireceği savaşta niteliğini yükseltmeye kararlıydı. Sabotaj eğitimi alıp Dersim dağlarından faşizmin kalelerini inletmeye and içmişti. Ekin Renas adını yaşatmak istiyordu Dersim dağlarında. Suruç'un, Ankara'nın, bedenlerine onlarca kurşun sıkılan Berçem ve Ekin yoldaşlarının intikamını alacaktı. Ruhen ve fiziksel olarak hazır olduğu Dersim gerillacılığı onun en büyük özlemiydi.

En son 8-9 mart tarihlerinde gördüm Roza'mızı. Dünya emekçi kadınlar günü etkinlikleri için sabotaj eğitimi aldığı noktaya gitmiştik. Orada eğitimle ve yaşamla kurduğu ilişki, kadın yoldaşlarla yakalandığı diyalog o kadar canlıydı ki, gittiği her yere coşkulu devrimciliğini götürmeye devam etti.

Son görüşmemizden 13 gün sonra, yağmurlu bir bahar gününde haberini aldık, karşıımızda şehitlik ve orada yatıyordu Roza... Bir zafer türküsü gibi yağdı yağmur! Şehitlerimizin arşınladığı patikalara bir de onun ayak izleri eklendi. Adımlarımız öylesine ağırlaştı ki o gün, fakat Roza insanın yorgun yürüyüşüne umut ve ışık katarak gitti aramızdan. Medine, Roza'yı doğurdu kendinden, kendi elleriyle büyüttü Roza'yı ve bundandır ki 'Şehit düştüğümde parti adımla anın beni' diye vasiyet etti bizlere. 21 yaşına henüz yeni merhaba demişken, yüreğinde coşkun bir sevdâ ve bağlılıkla yaşattığı yıldızlaşanlarımıza selâm durdu.

Şimdi dalından düşmüş bir yaprak gibi Roza, o yaprak ki düştüğü toprağı besler, doğurur kendini, nerede savrulduysa orada bir dalın can damarında. Patlayacak tomurcuklar biliyoruz ve yeşerecek dallarımız yeniden, baharın çağrısıyla.

"Zafer savaştan önce kazanılır!" Roza kazanı oldu bu yolun. Aslolanın yolun sonuna varmak değil, coşkuyla bu yolda yürüme ısrarı olduğunu anlattı bizlere. Devrimci gelişimin sınırsızlığını, sıçrama ve kopuşlarla ilerlemeyi bıraktı miras olarak, kısacık devrimci yaşamı ile ne kadar öğreticiydi Rozamız!

Ve işte bahar yaza duruyor şimdilerde, bize düşen ise Roza'nın çağrısını unutmamak, yürüyüşümüzü yavaşlatan, engelleyen hangi prangalar varsa söküp atmak! Düzenin görünen ve görünmeyen bütün bağlarından kopmak, üstümüzde taşıdığımız kirini pasını söküp atmak, asla ama asla dünün aynısı olmamak! İradeye, umudu ve coşkuyu ekleyerek ideallerini ve düşlerini gerçek kılmak! İSYANIMIZI KAVGAYA KATMAK!

GÜNEŞ'ten ROZA'ya aynı adanmışlıkla sürüyor kavgâ!

Ezgi DAĞLI

Teknik Üstünlüğe Karşı Gerilla Tarzı Savaş

İrade, taktik ve stratejik üstünlüğün yanı sıra tekniğin ve teknolojik araçların etkin kullanımıyla da savaşlara yön verilebildiğini tankların, uçakların savaş alanlarında kullanıldığı yirminci yüzyılın başlarından beri görüyoruz.

Sömürgecilikle Kürt Özgürlük Mücadelesinin son kırk yıllık savaşımında, Türk Devletinin en son başvurduğu savaş taktiği olarak teknolojik üstünlük sağlayan keşif ve savaş uçakları olgusu karşımızda duruyor. Şüphesiz ki bu yöneliminde karadan yaptığı askeri hareketlerin hüsrana sonuçlanmasının da payı var. Yüzlerce yıllık yaşam alışkanlığının bir sonucu olarak ortaya çıkan dağlık, sarp yamaçların etkin kullanımı ve gönüllü katılımlarla ulusal kurtuluşçu, özgürlükçü ideoloji buluşunca, gerillanın esnekliği, hareket kabiliyeti ve hızı karşısında Nato'nun en büyük ikinci ordusunun yenilgi ve fiyaskosu pekala mümkün olabiliyor. Sonrasında ise yalanla doğrunun hakikat karşısında sınanması devreye giriyor ve her seferinde öldürdük bitirdik teraneleri ile televizyon ekranlarında yaşadıkları büyük yenilgileri allayıp pullayıp, general

eskilerini yalancı destan yazıcılarına dönüştüren tabloları izliyoruz.

İşte böyle bir savaş bu; ulusal özgürlük mücadelemiz savaşan bütün taraflara, hızın ve esnekliğin, doğanın ve tekniğin etkin kullanımının, nitel ile nicelin içiçe ve karşı karşıya duruşunun nasıl bir diyalektikle birbirine bağlandığını gösterdi ve gösteriyor.

Bir yandan gerillanın yaşam alışkanlığına dönüştürdüğü hızı ve gizliliği, diğer yandan sömürgeciliğin başarısız kara saldırıları sonrasında tekniği öne çıkararak savaş ve keşif uçakları ile sonuç almaya çalıştığı bir süreçten geçiyoruz. Sömürgeci devlet, gerillanın etkin sabotaj ve suikast eylemlerine, keşif uçağıyla nokta tespiti yapıp savaş uçaklarıyla yarım tonluk, bir tonluk kazan bombaları, güdümlü füzelerle cevap vermeye çalışıyor. İşgalci Türk ordusu, yaratıcılık, irade ve yetenek gerektiren gerilla eylemleriyle ağır kayıplar verirken, gerilla, yaşam tarzı halini alması gereken kurallardan, hızından ve gizliliğinden taviz verdiği anda darbe

alabiliyor. Ki son dönemde, Dersim'de, Medya Savunma Alanları ve diğer savaş alanlarındaki bazı kayıpların basit hatalar sonucunda verildiğini gördük. Karda yürünmemesi gerekirken ihtiyaçları ilke ve kuralların önüne geçirmek, yapılacak bir ısı yalıtımındaki özensizlik, yakılan ateşin tam söndürülmemesi, güneş vurmayan gölge alanlarda ateş yakılması, termal şemsiyelerin kullanılmayışı ya da diğer 'bir şey olmaz'cı yaklaşımlarla verilen açıklar, düşmanın gerillaya darbe vurmasını kolaylaştıran şeyler. Kaynaklarına bakınca, aslında kimi şahadetlerin kaçınılabılır olduğu söylenebilir... Yani düşmanın inanılmaz zeki ya da yetenekli oluşundan, yüksek teknikten vs. kaynaklı değil, gerillanın yapması gereken en temel şeyleri ihmal etmesinden kaynaklanan kayıplardan söz ediyoruz.

Tekniğin gücünü ve sunduğu büyük avantajları reddetmiyoruz elbette, gerilla tarzı savaş ve yaşam kuralları ile bu üstünlük minimize edilebiliyor. Aksi durumda, sahip olduğu tekniğe güvenerek faşist Erdoğan geçtiğimiz sonbaharda olduğu gibi, gerillaya kış üslenmesi yaptırmayacağız, sınır hattından operasyonlarla ağır darbeler vuracağız, kuzey ile bağlantısını keseceğiz, Nisan'da inşallah bitireceğiz vs. masallar anlatabilir. Bunları diyebiliyor, çünkü karadan bir operasyondan ziyade bazen bütün bir gün, bazen birkaç gün ve gecesinde yüksek teknoloji keşif uçaklarını gerilla alanlarının üzerinde uçurup hareketi sınırlandırmayı başarma kapasitesi var. Bunda belirgin bir sonuç aldıklarını da söyleyebiliriz.

Geçtiğimiz kış günler boyu süren keşif uçakları gerillanın en önemli özelliği olan hareket kabiliyetini büyük oranda sınırladı. Yine de gerilla yaşamını engelleyemedi, kış üslenmeleri yapıldı, eğitimlere ara verilmedi. Kış ortasında bile lojistik ve diğer çeşitli ihtiyaçlar karşılandı. Yazının başında belirttiğimiz gibi gizlilik ve hız, esneklik ve kurallarda titizlik birleştirildiğinde keşif uçağı ya da savaş uçakları kaldırılabilir, uydu ya da başka teknikler kullanılsın, gerilla istediği zaman, istediğini yapabiliyor.

Bunun yanında Zap, Çarçella, Xakurke hattında düşman bu kış bazı taktik başarılar kazandı. Önce aralıksız keşif uçağı dolaştırarak gerillanın hareketini sınırladı, hatta sıfıra indirmeyi hedefledi. Ardından savaş uçaklarıyla yoğun bombardıman eşliğinde birkaç tepeye helikopterle asker indirdi ve

o noktalarda konumlandı. Evet bunlar gerilla açısından önemli mevzi kayıpları anlamına geliyor. Mevzilenme işlemlerinin zamanında bitirilmeyişi, yine 'bir şey olmaz'cı anlayışlar, düşmanı küçümseme, buraya giremezler tarzında abartılı yaklaşımlar, koordine eksiklikleri düşmana bu taktik başarıları kazandırdı. Elbette ki o tepelerde, dağların zirvelerinde kalmak sadece teknik üstünlükle, kof şovenist duygularla olacak bir şey değildir. Düşman, gerillanın o tepelere mevzilendiği gibi, o dağlara sarıldığı gibi sarılamaz, sahiplenemez. Neticede bir yerde irade, ideolojik netlik ve gerillacılığı layıkıyla yapmak varken, öte yanda zorunlu askerliğin zorunlu şekilde konumlandığı bir gönülsüzler topluluğu, bitse de gitsek duygusunun yönettiği amaçsız bir insan topluluğu var.

Sömürgeci ordu ne kadar tekniğe sahipse, doğa gerillaya bu tekniği boşa çıkartacak olanaklar sunuyor. Çöken sisle, yağan yağmurla, sık yapraklı ağaçlarla, kayalıklar, engebeler, derin vadiler ve koyaklarla dağların sunduğu bu avantajlara ve en derinlerine ya da zirvelere yerleşebilen devrimci iradeye karşı hiçbir teknoloji kalıcı başarı ya da zafer elde edemez. Romantik bir güzellemeden bağımsız olarak doğanın da gerillanın yanında olduğunu vurgulamamız gerekiyor. Bombalanarak yakılan ormanlar, bilinçli olarak atılan çekirgelerle yapraksız bırakılan ağaçlar gerillanın kamufle olmasında çeşitli zorluklar yaratıyor. Dağlarımıza ve doğamıza düşman olan sömürgeci Türk devletine karşı gerillayla birlikte Kürdistan doğası da cevabını çok geçmeden, birkaç mevsim içinde yeniden yeşillenerek, kendisi veriyor.

Evet, düşman teknik imkanlara dayanarak bu savaşı yürütüyor. Son olarak kendi ürettiği keşif uçaklarına füze sistemi yerleştirerek bu konuda ne kadar kararlı olduğunu da gösterdi. Gerilla da geliştirebildiği oranda teknik kapasitesini geliştirecektir. Devrimcilerin iyi bildiği gibi, tekniği yaratan insan sa onu yenecek olan yine başka bir insandır. Moral motivasyon üstünlüğü, hız, esneklik ve hareket kabiliyeti, doğa içinde onunla uyumlu yaşam yeteneğinin savaş kuralları ile bütünleşmesi koşullarında bu savaşın galibi gerilla olacak, kalıcı zafer ulusal özgürlük savaşçılarının ve Kürt halkımızın tarihine kaydolacak.

Gelişen Kitle Mücadelesi ve Önderlik Sorunu

Faşist AKP hükümetinin yenilgi yaşadığı Haziran 2015 seçimleri sonrasında, Suroç katliamıyla startını verdiği, ardından Medya Savunma Alanlarını devasa uçak filolarıyla bombalayarak, inkar ve imha savaşını tekrar başlattığı sürecin ardından, kış mevsiminin gerillayı sınırlandıran günlerinde, kitle hareketinde belirgin bir gerileme yaşansa da, özgürlük talepleri yükseltilmeye, faşist saldırılara karşı direniş büyütülmeye devam etti. Şehit Çiyager ve Berfin gibi yurtsever gençliğin öncülük ettiği, Mehmet Tunç ve Asya Yüksel gibi halk önderleriyle ilerletilen şehir direnişleri, devletin “çöktürme planı” dediği saldırılarını boşa çıkarttı. Gençliğin ve halk

önderlerinin kahramanca mücadelesi, faşist devletin krizini derinleştirdi. Önce Davutoğlu hükümeti istifa ettirildi ardından da, 15 Temmuz darbe girişimi geldi. Hem darbe öncesi, hem de darbe sonrası, kitle hareketine dönük büyük katliamlar gerçekleştirildi.

Kürt halkımızın öncü ve motor rolü oynadığı kitle mücadelesi bir yenilgi durumundan kaynaklı değil, umudunu kaybederek teslim olma asla değil ama devam eden katliam, tutuklama ve gözaltı saldırılarının da bir sonucu olarak zayıfladı. Orta sınıfların ve düzeniçi kesimlerin bu saldırıları bir biçim-

de 'savuşturma' beklentisi ve bu eksenindeki politik duruşları da, hareketsizliğin kaynaklarından birisi oldu.

Fiili olarak harekette bir yükseliş ivmesi kendisini gösterinceye kadar, kitleler sokaklardan çekildi. Doğrusu bu dönemde yaygın tutuklama terörü altındaki örgütü ve öncüsü de süreci tersine çevirecek bir irade ve taktik ortaya koyamayınca geri çekiliş gereğinden fazla uzun sürdü. Öyle ki, vekillerinin hapsedilmesine engel olunamadı, kazanılmış mevzilere ve kurumlara sahip çıkılamadı. Belediyelerin ve diğer kurumların kayyumlar yoluyla gaspedilmesine tepkiler cılız kaldı. Dünkü kitlesellik ve yaygınlıkla kıyaslandığında, süren katliamcı savaşa, Kürdistan'ın tanklar, obüsler ve uçaklarla bombalanmasına güçlü karşı koyuşlar örgütleneemedi. Daha çok öncü tarzda eylemler sözkonusu olurken, tutuklama terörünün binlerle ifade edildiği demokratik alandaki suskunluk ve hareketsizlik halkımızı ve Kürdistanî kuvvetlerimizi büyük oranda esir aldı. Büyük bir direniş ve kahramanlıkla geliştirilen şehir savaşlarının geri çekilmesinden sonraki dönem boyunca, gerilla ve TAK'ın eylemleri, sosyalist yurtsever hareketin sınırlı etkinlikleri ilgi ve canlılık yaratsa da süreci tersine çevirmek için yeterli değildi. Sömürgeci faşizmin bakan ve bürokratları ömür biçtiler halkımıza, "aklınıza hayalinize gelmeyecek şeyler göreceksiniz, nihai olarak bitireceğiz, Nisan 2017 son" dediler, abandıkça abandılar, bir daha başını kaldırtmayacak tarzda ağır bir yenilgi ve teslimiyet dayattılar. Kazanacaklarına çok inandırmışlardı kendilerini, halkımızı da yenilgiye inandırmaya çalıştılar.

Başaramadılar. Tüm dezavantajlarına rağmen, umut ve özgürlük aşkı halklarımızın saflarında büyümeye devam etti.

Kadınların Öncülüğü

AKP'nin tecavüzcüleri affetme ve tecavüzü meşrulaştırma yasasına karşı Türkiye cephesinde ve kısmen Bakur Kürdistan'da, demokratik kadın hareketinin sergilediği ve toplamda yüzbinlerin katıldığı yaygın protesto eylemleri yasa tasarısını çöpe attırdı. Böylece AKP ilk geri adımını atmak zorunda kalıp ilk yenilgisini de tatmış oldu. Türkiye ve Kürdistan'da kitle hareketi genel olarak geri çekilmiş olsa da, AKP'nin azgın saldırılarına karşı

öncü nitelikli direnişler kesintisiz devam etti. Saldırı dalgasını durduramasa bile bu direnme iradesi çok anlamlıydı ve kitlesel direniş için hareketi mayalama özelliği taşıyordu. Radyolarının gaspedilmesine direnen sosyalist basın emekçileri, KHK'lerle atılan akademisyenlerin direnişleri, demokratik kadın hareketinin yine tecavüz ve kadına yönelik şiddete karşı devam eden protestoları, PAJK'lı tutsakların başlattıkları SAG direnişi kitle hareketinin güç, güven ve moral kazanmasında etkili olan direnişlerden bazıları olarak öne çıktı. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinliklerinde ortaya çıkan yaygınlık ve kitlesellik, gelişmekte olan yeni kitle hareketini yansıtıyordu. Devam eden haftalarda 12-15 Mart Gazi-Ümraniye direnişleri, 12 Mart Kamışlo katliam protestoları, 16 Mart Beyazıt ve Halepçe katliam anmaları farklı nitelikte ve toplumun değişik bölüklerinde direniş ve mücadele isteğinin güçlenmekte olduğunu gösteriyordu. Newroz eylemlerinin yaygınlığı ve kitleselliği ise artık her türlü tartışmanın ötesinde, başta Kürt halkımız olmak üzere Batı'daki dostları ile birlikte kitle hareketinin yeni mücadele sürecine hazır olduğunu ortaya koydu.

Bu kitlesellik ve mücadele isteği, faşist diktatörlüğün halklarımıza dayattığı, sömürgeciliğin yeniden meşrulaştırılacağı anayasa değişiklik referandumuna karşı örgütlenen 'HAYIR' cephesinin motor gücü ve taşıyıcı kuvveti oldu. Referandumun sokakta ve sandıkta kazanımı belliydi, sayımda pervasızca, apaçık uygulanan hukuksuzluklar, hileler ve hırsızlıklar HAYIR cephesinde bir moral bozukluğuna yol açmadı, kaybetmişlik duygusu yaratmadı. Aksine uzunca sayılabilecek süre boyunca sokakları terketmeyerek gaspedilen zaferlerini öfkeli ve militan protesto eylemleriyle almaya çalıştı.

1 Mayıs eylemlerinin tartışmasız gündemi de yine referandum sonuçlarını kabul etmeyen kitlelerin referandumun iptal edilmesi talepleriydi. Süreç Mayıs ayı şehitlerinin kitlesel anmaları ile devam etti. Keza son dönemde işten çıkartılan akademisyenlerin açlık grevi direnişinin kitlelerce sahiplenilişi anlamlı ve hareketin kazanım yönünde gelişmesinin işaretlerini taşıyor. Sömürgeci rejimin faşist AKP eliyle elde etmek istediği sonuç; Kürt halkımızın kazanımlarını gasp etme, öncüsüz ve önderliksiz bırakma, statüsüz yaşamayı kabul ettirme ve son olarak Rojava devriminin yenilerek tasfiye edilmesi hesapları bir kere daha boşa çıktı. Sömür-

Kitle hareketinin kazanımlarla ilerlemesi istikrarlı, süreklilik içermek, militan ve örgütlü olmasına bağlıdır. Kendiliğindenlik sınırlarını aşamayan hareket bir noktada sonuç alamadan sönümlenir. Örgütlenmiş ve politik öncüsünün önderliği altında taleplerinin mücadelesini sürdüren kitle hareketi ise gerçek bir siyasal ordu niteliği kazanmış demektir ve devrimin vurucu gücü bu niteliğe sahip kitlelerden oluşur. Başta sosyalist yurtsever hareketimiz gelmek üzere devrimci kuvvetlerin öncelikli hedefi bugün değişik gündem, sorun ve taleplerle sokaklara çıkan kitlelere önderlik etmektir.

gecilik nihayetinde bir kere daha halkımızın direnme iradesi karşısında yenilgi aldı. Nisan 2017'de dağları gerilladan temizleyeceğimiz naraları atan satılık bakan-bürokrat tayfası da TV'lerde görünmez oldu. Zira bahar sonrası, yaza evrilen bu mevsimde dağlarımız yine gerilla hareketi ile renklenmiş, şenlenmiş durumda.

İhtiyaç: Halkın Örgütlenmesi ve Yeni Kadroların Yetiştirilmesi

Kitle hareketinin yeni gelişmekte olan dalgasının hızla giderilmesi gereken bir zaafının altını bu noktada çizmemiz gerekiyor. AKP iktidarının öncü, örgütlü kuvvetlere yönelik saldırıları aralıksız devam ederken, devrimci, yurtsever partiler ve sosyalist yurtsever hareketimizin faşizmle giriştiği kavgada kadro ve örgütleri darbeler aldı. Devrimci parti ve örgütler, bir yandan taze kuvvetleri kazanmaya çalışırken, bir yandan kendini yeniden örgütleme sorunları ile yüz yüze bulunuyor. Örgüt ve kadro gücü bakımından zayıflayan emekçi sol parti ve örgütler bir bütün olarak gelişen kitle hare-

keti ile bağ kurma sorunları yaşıyor. Öncü, örgütlü kuvvetlerle kitleler ayrı ayrı kanallardan ilerliyor, kitle hareketinin öncü saflarda örgütlenme istek ve yönelimi henüz zayıf. Politik öncüsü ile buluşmadığı, örgütlü kuvvetlerin önderliğinden uzak kaldığı durumda hareketin gelişimi derinliksiz, kısa vadeli, istikrarsız ve yalpalar vaziyette kalacaktır. Bu durum orta vadede kitlelerde başaramıyoruz duygusu eşliğinde bir demoralizasyonla sonuçlanabilir. Bunu ortadan kaldırmak, kitlelerdeki bilinç ve örgütlülük düzeyinin yükseltilmesine bağlıdır. Bu açıdan tüm elverişsiz koşullara rağmen, belli bir devrimci akıl ve programla hareket etmek şarttır.

Kitle hareketinin kazanımlarla ilerlemesi istikrarlı, süreklilik içermek, militan ve örgütlü olmasına bağlıdır. Kendiliğindenlik sınırlarını aşamayan hareket bir noktada sonuç alamadan sönümlenir. Örgütlenmiş ve politik öncüsünün önderliği altında taleplerinin mücadelesini sürdüren kitle hareketi ise gerçek bir siyasal ordu niteliği kazanmış demektir ve devrimin vurucu gücü bu niteliğe sahip kitlelerden oluşur. Başta sosyalist yurtsever hareketimiz gelmek üzere devrimci kuvvetlerin öncelikli hedefi bugün değişik gündem, sorun ve taleplerle sokaklara çıkan kitlelere önderlik etmektir. Kitle hareketinde binleri ve onbinleri bulan sayıda bir kuvvet düzenli biçimde sokağa çıkıyor, değişik bir dizi sorun etrafında kendiliğinden harekete geçiyor. Başlangıç açısından son derece önemli bu dinamiği devrimci hareket saflarına çekmek, politik önderlik altında harekete yön ve hedef birliği kazandırmak derhal çözmemiz gereken bir sorundur. Kuvvet kaybına ve nicel zayıflamaya takılmadan odaklanacağımız nokta burasıdır. Politik önderlik nicelikle değil nitelikle ilgili bir konudur ve bu her şeyden önce bir iddia sorunudur. Önderlik iddiası kendine güven ve kitlelere güven olgularının test edildiği bir alandır aynı zamanda. Kitle hareketi gelişip yaygınlaşırken hareketle buluşma kanallarını yaratmak, devrimin gelişme ve ilerleme kanalları ile kitlenin mücadele istek ve taleplerini buluşturmak anlamına gelir. Dolayısıyla bu, devrimi ne kadar istediğiniz, devrimle ne kadar meşgul olduğunuz, devrimi büyütmek için nasıl bir yoğunlaşma içinde olduğunuzla da ilgili bir konudur.

Bir süredir sosyalist yurtsever ve komünist basınımızda altını çizerek vurguladığımız kitle hareketini geliştirmek için öncü çıkış hattından

ilerlemek gerektiği olgusu gelinen noktada sonuç getirmiş ve giderek büyüyüp yaygınlaşmakta olan bir kitle mücadelesi gerçeği ortaya çıkarmıştır. Bu yeni durumu hızla kavramak ve hareketi sıçrama eşiğine taşımak zorunda olduğumuz bir aşamadayız. Öncülük sorumluluğu bu yeni aşamada politik önderlik görevinde somutlaşacaktır. Kitle mücadelesinin bugünkü ihtiyacı, hareket halindeki kitleleri yönetmeyi başaran, taktik yetenekler sergilemeyi bilen, politik mücadele görevleri ile kitlelerin talep ve beklentilerini birleştiren önderlik tarzıdır. Sosyalist yurtseverlerin Kürt halkımızın ulusal özgürlük mücadelesini, güncel taleplerle somutlaştırması; Saray diktatörlüğüne karşı mücadele ile sömürgeciliğe karşı mücadeleyi, OHAL ve KHK'lerin iptali mücadelesi ile seçilmiş vekiller ve Kürt siyasetçilere özgürlük mücadelesini, savaşa karşı mücadele ile adil, demokratik, onurlu barış mücadelesini birleştirmeyi başarması politik önderlik görevlerini yer-

ne getireceği temel başlıklardır.

Kadro ve parti kuvvetlerini buna göre hazırlamak, buna uygun örgüt ve mücadele biçimlerini devreye sokmak, mücadelenin önünü açacak politik askeri eylem biçimlerini örgütlemek, politik ve örgütsel önderlik iddia, cüret ve atılganlığının bir gereğidir. İçinden geçtiğimiz siyasal süreç sosyalist yurtseverlere ve komünist militana direnişçi kitlelerin ve Kürt halkımızın devrim ve ulusal özgürlük mücadelesine öncülük ve önderlik etme zorunluluğunu dayattığı, tarihi ve bir o kadar kritik bir süreçtir. Bu süreçte hem örgütlülük düzeyini büyütme, hem de, politik askeri cephe güçlerini çoğaltacak katılımlar örgütlemek, başarının olmazsa olmazıdır.

Kendimize güveniyoruz, başaracağız! Halkımıza güveniyoruz, kazanacağız!

Mazlumca İzler

Aramızdan ayrılışının üzerinden tam iki yıl geçti. Fiziki yokluğun çok büyük bir boşluk oluştursa da adın hala sohbetlerde, türkülerde, çay molarında, iş için gittiğimiz sanayide, cephede karşılaştığımız arkadaşların dilinde geçiyor. Evet Mazlum yoldaş geçtiğin yerlerde, savaştığın bölgelerde, birlikte dövüştüğün yoldaşların gönlünde öyle bir sarsıntı yarattın ki gidişinle herkesi mahcup ettin. Mazlumların elinde silah, bilincinde irade, yüreğinde umut kaynağı oldun, seni anlatmak ne kadar da zor. Bu yazıya başlarken iki gün düşündüm seni nasıl anlatmalıyım diye. Düşündükçe seni anlatmanın

kelimelerle tarif edilemeyeceği korkusu sardı beni, nasıl başlayacağımı, ne yazacağımı bilemedim. Yan yanayken dahi eksikliğini hissettiğim, özlediğim bir yoldaşı anlatmak, hele hele bunu kelimelerle yazıya dökmek gerçekten zor, bunun bir yanı sana özgü olsa gerek.

Kaç insan bunca zenginliği içinde barındırabilir bilmiyorum, ama bildiğim bütün güzel kelimeler seni anlatmanın yanında cılız kalıyor. Kaç kişi yeri geldiğinde sade bir işçi, yeri geldiğinde savaşta bir asker-komutan, yeri geldiğinde usta bir örgütçü

olup bulunduğu yerde fırtınalar koparır. Çok söylemeden ve söylenmeden çok iş yapan, söz yerine eylemiyle konuşan, yüzünden gülüşü eksik olmayan, mütevaziliğini yitirmeden canla başla yaşayan ve yaşatan. Bu yüzden seni en iyi yine sen anlatır-sın diye düşünerek yaptıkların ve yaşamından bazı kesitleri aktarmanın en iyisi olacağına karar verdim. Hatırlıyorum da, gazete dağıtımlarına çıktığında seni ya okurlarımızla birlikte çuvaları indirirken, ya da tarlada onlarla birlikte çalışırken göürdüm. Olmadı onlarla balkonda çay içiyor, ya da yolda birinin yanında koşturarak gazeteyi veriyor, bir yandan da ayak üstü sohbet ediyor olurdun. Diğer yoldaşlar gazete dağıtımı esnasında zamanın darlığından sen ise bolluğundan söz ederdin.

Gazetenin işçilere, emekçilere ulaşmada nasıl etkili bir araç olduğunu pratiğiyle gösteren senin gibi çok az insan vardır. Emekçilerin yaşamına bu kadar nüfuz eden, salt bir metaryali ulaştırmak için koşturan değil de yaşamı ortak kılan ve bununla yapıp kalkan kaçımız var. Bunu senin kadar iyi yapan ve yaptığından mutluluk duyan başka kimse yoktur. Parti ile henüz yeni tanışıp hemen sonra, genç yaşta Arabistan çöllerine çalışmaya gittiğinde dahi sana, bir ihtiyacın var mı diye sordüğümüzde gazete isteyip senin gibi gurbette çalışan işçilerle nasıl da bağ kurmuştun.

Bir ara genç yoldaşlar kampa gideceklerdi de gerekli parayı nasıl toplayacaklarını kara kara düşünürken, sen hemen araya dalıp eleştirdikten sonra topluca defne yaprağı toplayıp karşılanabileceğini söylemiş, bir hafta boyunca da arkadaşlara katkı olsun diye yanlarında çalışma sözü vermiştin. O da yetmezse ustalığını konuşturup, seramik-fayans döşemesinden alacağın parayı yoldaşlara vereceğini söyledin, sabah erkenden de tüm gençleri alıp defne yaprağı toplamaya götürdün. Söz verdiklerinin fazlasını da yaptın.

Roja'daki varlığın ise devrimci yaşamını ve savaşçı özelliklerini daha güçlü biçimde görünür kıldı. Teknik kapasiteni yükseltmek için Rimelan sanayi bölgesinde görevlendirildiğinde emekçiliğinle çalışma disiplinini birleştirerek hem nasıl proleter hem nasıl bir devrimci savaşçı olunacağını gösterdin. Rejim döneminden kalanlarla yeni işe başlayan işçiler ve ayrıca senin gibi savaşçı kadrosundan arkadaşların çalıştığı ortamda her şeyinle örnek bir

sanayi işçisi, kararlı bir devrimci olarak öne çıktın. Tornacı olarak girdiğin eğitim alanından çok kısa bir süre içerisinde havancı, bisfingçi, biksici hatta füzezi olarak çıktın. Tornanın yanı sıra fırsat varken farklı silah tekniklerini öğrendin, geçici bir heves değildi seninki, sadece kullanmayı değil, çalışma mantığından üretilmesine kadar öğrenmeyi iş edindin kendine.

Eğitim ve çalışma saatlerinin dışında, Rime-lan ve Girkê Legê halkının arasındaydın yine. Halk insanı Mazlum'u soruyor hala Girkê Legêliler. Pek çok insanla tanıştın, yeni ailelerle bağ kurdun, adeta bir kitle örgütçüsü gibi çalışıyordun iş saatleri sonrasında. Rimelan'dan Şengal'e, Cezaa'dan Rabia'ya katetmediğin yol kalmadı. Nerde bir çatışma varsa Mazlum ordaydı. Klasik bir savaşçı değil, cephelerin gözü kara neferi, nöbet mevzilerinde moral kaynağı, sohbetlerin neşesiydin sen. Bir de buharı tüten matte çayı buldun mu, sen de kendinden geçerdin. İngiliz, amerikalı, ispanyolu, yunanı konuştuğun dilleri anlamadıkları halde etrafında toplanır seni dinlerlerdi, uzaktan bakıp şaşırırdı yoldaşlar, bunlar hangi dilde anlaşıyorlar diye. Sıcak metti, yanında Feyruz, sihirli bir ortam yaratırdın insanları kendine çeken.

Bugün gittiğin yerlerden geçtiğimde sohbetlerin içerisinde adın geçiyor, söylediğin ya da yaptığın bir şeyle muhakkak anıyorlar insanlar adını. Bir gün bir yaralının yanında, bir gün sanayide, bir gün bir taburda veya başka bir yerde. Arkadaşlar senden öyle bahsediyorlar ki ne yalan söyleyeyim kıskanıyorum. Hatta bazen korkuyorum, çünkü seni öyle bir anlatıyorlar ki ona layık olamazsam diye endişelendiğim anlar oluyor. İnsan ilişkilerinde, sergilediğin devrimci özelliklerde ve savaşçılıkta cıtaı çok yükselttin. Mazlum'un yoldaşları olarak anılmak gurur verici ama bir yandan korkutuyor insanı, o çitanın altında kalırsam diye.

Hamlelere katıldığın taburlardaki arkadaşlar senden bahsetmeye başladıklarında hayalimde bir ordu belirir gibi oluyor. Bazen diyorum abartılıyor, ama seni tanıyan biri olarak bunun gerçek olduğunu da biliyorum. En son Kezvan Dağı'nın özgürleştirilmesi hamlesinde düzenlemen olmuştu, taburdan ayrılacaktın. Bizzat tabur komutanı arkadaşın senin yokluğunun taburda yaratacağı boşluğu anlatmak için söyledikleri aklımdan çıkmıyor. Nasıl bir güven

vermişsin, nasıl bir savaşçılık sergilemişsin, doğru-
dan mensubu olmadığın bir taburda nasıl bu kadar
güçlü bir aidiyet duygusu yaratmışsin anlamakta
zorlanıyorum. Ama söz konusu olan Mazlum yoldaş
ise, işin sırrı zaten burda yatıyor diye geçiriyorum
içimden.

Tabur yaşamı da renkli ve zengindir yoldaş-
şın. Mutfağın kapısında bekliyor elinde sigarasıyla,
şayet yardım gerekir diye. O sıkışıklığı gördüğünde
hemen içeri dalacak, eline bıçağı aldığı gibi tüm pa-
tatesleri soyacak. Mutfağı seviyor, mettisi yanında,
Feyruz çalışıyor bir yandan, 'sempatizanları' da etra-
fında toplanmış her millettten küçük bir topluluk, o
elinde bıçak çalışırken anlatıyor bir yandan, dilden
değil kalpten konuşuyor, yoksa nasıl anlasınlar 'en-
ternasyonaller' Mazlum yoldaşı.

Yapılacak bir duvar mı var, hemen ustalı-
ğını konuşturup işe koyulur. Mevzi mi yapılacak,
elde kürek mevzi çuvalı dolmaya başlar. Gece-
leri manga yerine mevzi çukurunda bir kolunu siv-
risineklere feda edip hiç şikayet etmeden rahatça
uzanacak. Silahı ve raxtı üstünden eksik olmadan
kendisi ve yoldaşları için yanında her zaman fazla-
dan yedek cephane taşıyacak. Çatışmada her za-
man en önde, yoldaşı yaralandığında onu geriye
taşıyıp, hızlı bir şekilde tekrar mevzisinde konum-
lanıp savaşan, yanındakileri çoşturup savaştıran
Mazlum. Hiçbir hataya ve eksikliğe yer bırakmaya-
cak şekilde en ince ayrıntısına kadar düşünen ve
buna göre yaşamını örgütleyen Mazlum. Çantası
her zaman savaşa hazır, 72'lik şarjörü ile farklı bir
duruşu var, ama gösteriş değil, savaşçı ruhu yan-
sıyor hareketlerine. Kendisi için savaşan değil, işçi
ve emekçilerin, yoksulların ve ezilenlerin, Arap ve
Kürt halklarının savaşını veriyor. Ondaki savaşma
arzusu başka türlü tarif edilemez, düşmana duydu-
ğu kin ve nefret ezilenler dünyası ile kurduğu güçlü
manevi bağlardan alır kaynağını. Sınıfının ve halkı-
nın neferidir Mazlum. Cepheden uzak kalamaz, ara
istiraht dönemlerinde cephe görevi çıktığında atı-
lır hemen, kendini önerir, hatta dayatır bazan bir an
önce gitmek için. Cephe ve savaş ortamı dinlendirir
adeta yoldaşı, düşman DAİŞ değil yalnızca, faşist
Türk sömürgeciligidir, ülkede şehit düşen yoldaşla-
rının acısı dinmez yüreğinde, içlidir, derinlerde taşır
acısını, güçlü savaşçılığının altında Türk faşizmine

duyduğu öfke yatar bir yandan.

Bir devrimcinin yaşamı silik olamaz, sıradan-
lık hiç kabul edilmez. Devrimci dediğin yaşamıyla,
varlığıyla, eylemiyle iz bırakandır. Mazlum yoldaş
tam da böyledir, silinmez izler bıraktı geriye yoldaş-
larına ve ezilenlere. O izler ki şimdi yeni yoldaşlara
yürünecek yolu gösteriyor. Bugün Rojava Mazlum-
ca kokuyor, Mazlum'un izlerini taşıyor. Her adımda,
bir çok evde, çoğu taburda bıraktığın izler geleceğin
ışıklı yolunu aydınlatıyor. Benim gibi pek çok yoldaş
da eminim ki bu izlere basarak ilerliyor.

Evet sevgili yoldaşım, o güzel gülüşünle ha-
yalini kurduğumuz ve uğruna dövüştüğümüz özgür,
eşit ve adil yaşam mücadelemizin ışığı oldun. Yol-
daşlarının ufku açık, gözleri gelecek özgür yarınlara
umut ve güvenle bakıyor. Bu güvenin ve umudun
yaratılmasındaki payını her daim anacak, yaşayacak
ve yaşatacağız. Sana söz yoldaşım yarım kalan hika-
yen burada bitmeyecek...

Dildar Aktaş

BİRLİK ZAFERİMİZDİR

Medya Savunma Alanlarından, özgür dağlarımızdan direngen kadın iradesini selamlıyoruz. Bahardan yaza girdiğimiz sıcak mevsim birlik mücadelemizin zaferini müjdeliyor. Örgütlü ve birliğin güçlü kadınlarının zaferini. Clara Zetkin'in de dediği gibi, göğün yarısı olan kadınlar kavganın da yarısıdır. Bunu doğrularcasına her daim kavganın ortasında, sokakların, barikatların başında oldular. Kadının özgürlük mücadelemiz özsavunma süreçlerinde barikat başındaki savaşçı, militan kadınların zafer zılgıtları ile, tecavüzcüsünü cezalandıran kadınlarla, LGBTİ'lerin yaşam mücadeleleri ve direnişleri ile, Cumartesi Annelerinin yıllarca verdikleri mücadele ile somutlaştı. Kadınların Rojava devriminde oynadıkları rolle en somut biçimini aldı, önderleştiler, Rojava devrimini kadın devrimine dönüştürdüler.

Politik islamcı AKP-Saray iktidarına karşı kadınlar Türkiye ve Kuzey Kürdistan kentlerinde, sokaklarında her daim hesap sormaya hazırlar. Saray diktatörünün tacizci ve tecavüzcüleri aklamaya çalışan yasa teklifini kadınların mücadelesi geri çevirdi, diktatörün "adam"larına iyi bir ders oldu. Fiili olarak tacizi, tecavüzü meşru kılan, kadınları katleden ve her gün şiddete maruz kalmalarının yolunu açan devlet zihniyeti bu durumu resmileştirmek istedi, yasal güvenceye kavuşturmaya kalktı. Diktatör yanlış hamle yaptı, kadınların duvarına çarptı. Diktatöre geri adım attıran kadınların kararlılığı ve birleşik mücadelesi oldu.

Kadınların örgütlü gücü aynı şekilde referandumda da verilmesi gereken cevabı AKP diktatörlüğüne verdi. İşkenceci, katliamcı, tacizci, tecavüzcü, erkek egemen sömürgeci faşist diktatörlüğe en büyük "HAYIR" yanıtını verdiler. Kazanan kadınların iradesi oldu. Her türlü hileyle, yalanla, dolanla sonuçları kendi lehinde değiştirmeye çalışsa da referandum sonucunu yenilgi psikolojisi ile karşılamaktan kurtulamadı. İnfazlarla, gözaltı ve tutuklamalarla zafer elde etmeye çalıştı, sonuç kadın iradesinin zaferi oldu. Sokakta ve sandıkta kazanılan ama YSK eliyle gasp edilen referandum sonucuna karşı yine sokaklarda en güçlü itiraz kadın kitlelerinden yükseldi. Bir kere daha görüldü ki faşizme karşı savaşan ve direnen kadınlar kendi tarihlerini yazarlar.

Kadınların savaştıkça, mücadele ettikçe varolduğu gerçekliği önümüzde duruyor. Kendi tarihi-

mizi karşımıza dikilen duvarları yıkarak, örgütlü gücümüzü birleştirerek, erkek egemen faşizme karşı savaşarak yazabiliriz.

Gücümüz birliğimizden ve örgütlülüğümüzden geliyor. Sömürgeciliğe ve erkek egemenliğine karşı birleşik direnişimiz ve mücadele cephemiz önümüzde açılan yepyeni bir mevizdir. Mevzimizin duvarları ne kadar sağlam olursa birliğimiz de o kadar sağlam ve güçlü olacaktır. Kadınların Birleşik Devrim Hareketi bu anlamda yeni bir mücadele cephesidir. Kadın özgürlük mücadelemizin ve siper yoldaşlığının bir göstergesi olan KBDH'ımız mücadelenin duvarlarını yükseltmek ve kadınların örgütlü gücünü eylem pratiğine dönüştürmek için önemli bir araçtır. Genç, emekçi, işçi ve ev emekçisi her kesimden kadınların sesi ve eylemi olmak amacını yükseltmemiz lazım. Barbar, egemen, gerici erkek aklın alaşağı edilmesi kadınların ellerindedir. Özgür alanlarımız bütün kadınları mücadeleyi yükseltmeye ve kendi özgücünü eylem pratiğine dönüştürecek dinamiği yaratmaya çağırıyor. Bizler ezilen kadınların, lgbti'lerin ve ötekileştirilen kimliklerin sesiyiz. Şunu çok iyi biliyoruz ki birlikte daha güçlüyüz, daha direngeniz.

Özgürlüğü uzaklarda aramaya gerek yok, özgürlük avuçlarımızda, yanibaşımızda, özgürlük Rojava'daki savaşçı kadının namlusundadır. Cumartesi Annelerinin haykırışında, tecavüzcüsünü cezalandıran kadının özsavunma gücünde, erkek egemenliğe karşı cephe oluşturmuş ve barikat başında hazır bekleyen kadın cins bilincinde, Kürdistan'da anaların ağıtlarında, zafer zılgıtlarındadır. Özgürlük dağlardadır. Kadının gücünü ve iradesini dağlara, özgür alanlara taşıyan ilk adımlardadır. Erkek egemen sömürgeci kapitalist düzene karşı atılmış her bir tokat, kuşanılmış her silah kadın devrimimizin teminatıdır. Şehit Zilan (Yasemin Çiftçi)'in derin ve güçlü kopuşlarından öğrenmemiz gerekiyor. Sistemden ve erkekten kopuş kadının özgürlüğü ve kendi devrimi olacaktır. Biz komünist kadın savaşçılar demokratik kadın hareketinin barındırdığı mücadele potansiyelini örgütlü ve eylemli güce dönüştürmek zorundayız. Şehit kadın komutanlarımızın irade, cüret ve kararlılıklarını kuşanmalı, kendi özgücümüzle sınırlarımızı aşmalıyız. Şehit Arjinler, Şehit Rozalar, Şehit Raperinler, İvanalar, Berçemleşerek, Ekinleşerek, Saryalaşarak, komutanlaşarak, güçlü birer kadın iradesi yaratarak bu kararlılığı kuşandılar. Birlikte bütün kadınları bu gücü ve iradeyi kuşanmaya çağırıyoruz. Çünkü biliyoruz, birlikte daha güçlüyüz.

Şilan Avaşin

ZAMANIDIR

Onurdur yoldaşlar! Baştan aşağıya saçtan tırnağa kadar yaşam ışığıdır.

Sevdadır; başka bir dünyanın mümkünlüğüne inanan, yüreklerimize seveda, sesimize ses, canımıza soluktur. Varlığı kadar yokluğu da güçtür, destektir. Umuttur, düştür, gerçektir. Adı Roza'dır, Raperin'dir, Arjin'dir. Adı Destan'dır. Kız kardeşir, yoldaştır.

Onurdur yoldaşlar! Onu tanımak, onunla yaşamak, onunla özgürleşmek ve özgürleştirmek için dünyayı onunla dövüşmek, onun tüm renklerine bulanmak ve bir anda gözünü kırpmadan gidişini izlemek; devrim için onu bedel vermek onurdur!

Düş kurmak cüret ister. Olmayanı düşlemek, yoktan var etmek yani, hayal etmek cesaret ister. Devrim düş kuranların eseridir. Sıfırdan başlayanların, yaratmayı bilenlerin eseri. Zincirleri yoktur devrimcinin. Sınırları, kalıpları yoktur. Bir ülkesi, şehri ya da sevdiği çalışma alanı da. Kopuşları sürekli, gidişleri anidir. Bir merhabayla oturdukları sofradan aynı sadelikle çekilirler. Geride bıraktıkları yoldaşlıkları, direniş mirasları ve cesaret veren anılarıdır.

Neydi onları özgür kılan? Destanlaştıran neydi Ayşe Deniz'i? Roza'yı, dağları çatlatacak bir iradeyle donatan neydi? Devrimciliği yetmeyince, Raperin'e sınırları aştıran neydi? Devrim adının geçtiği yerde, yerinde duramayan Arjin'e ilk olmanın cüretini kuşandıran neydi? Kopuşları mı, düşleri

mi iradeleri mi, mutlu devrimcilikleri, koşullara teslim olmayışları, sınır tanımayışları ve her an yoldaş sıcaklığını kuşanmaları mı? Tutkulu, duygulu, büyük bir İstekle devrimcilik yapmaları mı ?

Onları aynı kavgada buluşturan ve yoldaş kılan devrim yolundaki inatlarıydı. Evet dördü de inatçıydı. Pes etmediler, vazgeçmediler. Geleneksel rollerden kopmayı, eski alışkanlıkları bırakmayı, kendilerini zorlamayı seçtiler. Yetmedi yaptıkları. Askerleştiler, uzmanlaştılar, cephede yer aldılar, cephenin en önünde, her zaman en ağır yükü taşıdılar, her zaman daha fazlasını kaldırdılar, her zaman daha yükseğe çıktılar, her zaman en önde ve ilk oldular, niteliklerine nitelik kattılar, öncüleştiler, önderleştiler, komutanlaştılar. Onlar geliştikçe yarıldı erkek egemenliğin bağı. Her biri özgürlüğün şafağından bir saçaktı, düşükleri ortamı aydınlatıldı. İradelerinin kaynağı cins bilinçlerinin kuvvetli olmasından geliyordu. Nettiler. Devrim düşü kurdular, devrim için savaştılar. Fırtınalı yürekleriyle geçtiler kavganın ortasından. Ardılları var şimdi, Destanlaşacak, Arjinleşecek, Rozalaşacaklar. Raperin'i aşacak olanlar var. Bir de hala tutuk kalanlar. 'Acaba'ları olanlar, zincirlerini sevenler, bir türlü sistemden kopamayanlar, çelişkilerinin ortasında yabancılaşanlar. Neden?

Onlara da yetebilirdi devrimcilikleri! Yüzlerini özgür alanlara dönmez, Rojava devrimine katılmaz, gerilla sahalarında konumlanmaz ya da fakirlerin ve ezilenlerin adaletini sağlayabilmek için hazırlanmayabilirlerdi. Telefonlarından, bilgisayar-

larından, o kahvesini çok sevdikleri kafeden, belki çok eskimiş de olsa giymekten bıkmayacakları o elbiseden kopmayabilirlerdi. Yumuşak bir yataкта uyuyabilir, soba başında çaylarını yudumlayabilirlerdi. Her istediğinde sevdiklerini görebilir, sevgilileriyle aynı sabahlara uyanabilirlerdi. Yazılarını bilgisayarda yazabilir, tiyatroları tarihi sahnede izleyebilir, sıkılınca birkaç günlük turla bin bir güzellikli bahçelere açılabilirlerdi. Bir tık'la dünya ayaklarının altına serilebilirdi ve onlar da dünyanın bu gördükleri kadar olduğuna kendilerini inandırabilirlerdi.

Sınırı geçince bitmiyor kavga. Ruhlarımıza ve zihinlerimize tesir etmiş erkek egemen kapitalist sistemden tamamen arınmak, yeni insanı yaratmak için gardını iyi kuşanmak gerekiyor. Zorlu dönüşüm sancılarına, öğretilmişliklerle yüzleşmelere, eski sen ile yeni sen arasındaki kavgaya özgüvenli ve inançlı girmek gerekiyor. Her zaman başın dik çıkarsın, çelişkilerin seni hep ileriye sıçratır böyle olursa. Ölümle burun burunayken yaşamdan doyumsuz bir tad alırsın. Her an şahadetini düşlerken, yaşama tutkuyla sımsıkı sarılırsın. Böyle olmayabilirdi elbet onlar için de. Aştıkları ilk sınırı son, yaptıkları ilk kopuşu yeterli sayabilirler, hızlıca öğretilmişliklere dönebilir, erkek egemenliğin her türden dalına budağına baltayla değil suyla koşabilirlerdi.

Dün devrim için daha fazla bedel vermemiz gerektiğini göremedik belki. Dünyamız kurduğumuz kadarla kalabilirdi, tanımasaydık onları. Aynı düşü kurmamış olsaydık sınırlarımızı zorlamazdık biz de. Dün kendimize yetebildik, görmezden gelebildik. Kaygılarımız, acabalarımız sınırlarımızı belirleyebildi. Bugün buna hakkımız yok! Hiç bir zaman olmadığı gibi ama en çok bugün hakkımız yok! Bugün kopuşları örgütlemenin, zincirleri koparmanın, Arjinleşmenin, Destanlaşmanın zamanıdır. Bırakalım biraz belimiz ağrısın, taştta, toprakta yatalım. Islanalım, biraz da üşüyelim ya da aç kalalım. Sıcaktan soluğunuz kesilsin, susuz yaşamayı da öğrenelim. Bırakalım birimizin de ciğeri patlasın koşmaktan, dizleri kopsun yük taşımaktan, bırakalım bayılsın birimiz de Roza kadar iradeli olmayı öğrenelim. Terk edebilelim yerimizi. Yurt edindiğimiz çalışma alanımızı bırakabilelim. Bilinmeyen diyarlara, bir başka yere yolculuğun heyecanını hissedelim içimizde, cesaretini kuşanalım. Yeni olandan korkmayalım. Bir adım öne çıkmaktan çekinmeyelim. Onların yerini almaya tereddüt etmeyelim. Yapabiliriz, onlar

da bizim gibiydi çünkü yola düşmeden önce.

Aynı sokaklarda yürüdük, aynı kafelerde oturduk, okullara gittik, beraber yemek yedik ya da slogan attık. Gazeteye çıktık, konferansta buluştuk, aynı barikatta dövüştük. Cephede nöbet tuttuk. Şimdi de erkek egemen kapitalist sistemle bağlarımızı koparmaya, kendimizde irade örgütlemeye, öğretilmiş rolleri parçalamaya, kendi devrimimizi yapmaya çağırıyorlar. Kavgamız, düşenin bayrağını kaldırması, bir başkamızın öne koşmasıyla büyüyor. Tıpkı her köşesinde mevzi bıraktıkları üslerinde kahramanca çatışan FESK komutanlarımız şehit Berçem ve şehit Ekin gibi, tıpkı onların direnişini çıta kabul eden şehit Destan'ın onların hesabını sorma arzusuyla her gününü örgütlemesi gibi. Destan yoldaşın, Ekin yoldaşın mirası olarak gördüğü suikast alanında uzmanlaşması; Roza'nın, Berçem yoldaşın izinden yürüyüp sabotajcı olması gibi. Bundandır ki bugün Şengül Boran'dan Destan Temmuz'a uzanan bir kervan dün ile aynı olamayacağımızı söylüyor. Bulunduğumuz tüm alanlarda sınırlarımızı zorlamamızın değil, sınırsızlaşmamızın zamanı geldi. Ne geç kaldık kendi devrimimize, ne de yeteri kadar emek harcadık. İddamızın ve düşlerimizin büyüklüğü bizi örgütlemeli, en az Roza kadar direnmeli, en az Destan kadar tutkuyla savaşmalıyız. Kopuşlarımız da, çıtamız da Arjin olmalı, Raperin kadar iradileşmeliyiz. Devrimci olmanın mutluluğunu hissetmeli, bunun coşkusuyla savaşmalıyız.

Tıpkı onlar gibi inatla, sımsıkı sarılmalıyız kavgaya. Onlar ki gülüşleri ne kadar güzelse, savaşları o kadar güçlüdür.

Devrim bedel istiyor ve biz bedel verdikçe özgürleşiyor, güzelleşiyoruz. Devrime nice güzellikleri bedel verdiğimiz için biliyoruz. Ne diyordu Hacer Yoldaş, 'devrimden sonra her şey çok güzel olacak, çünkü ben bu devrime güzelliğimi verdim.' Biz bu devrime mavi militan yüreklerinde bahar coşkusu taşıyan kız kardeşlerimizi verdik. Biz bu devrime iradenin sembolü nar çiçeği komutanlarımızı verdik.

O yüzden biliyoruz devrimden sonra her şey çok güzel olacak, biz bu devrime en güzel yoldaşlarımızı verdik.

ASYA MERYEM BAHRENGİ

MLKP/ROJAVA KKÖ : “WEKE SEKVA-NEK EPISPOR DERB LI DAIŞ'Ê XISTIN”

MLKP/Rojava KKÖ, ji bo Ayşe Denîz Karacagîl ku di pêngava rizgarkirina Reqqayê tevî şervanê BOG'ê (Hêzên Yekbûyî yên Azadiyê) İbrahim Tûfan Eroglûer nemir bû, daxuyaniyek belav kir.

Şervana me ya ciwan a Rêxistina Jinên Komunîst a MLKP'yê Destan Temmûz (Ayşe Denîz Karacagîl) di şerê azadî û rûmetê yê li hemberî çeteyên DAIŞ'ê de li Reqqayê nemir bû. Hevala Destan a ku şervaneke bi biryar û milîtanêke Têkoşîna me ya Azadiya Jinê bû dirûşmeya me ya ferman darbûna jinê di jiyana xwe de pêk dianî. Hevala

Destan di parastina şoreşa me ya Rojava de weke şervaneke MLKP'yê di Tabûra Enternasyonal a Azadiyê de di eniyên pêş de bû. Hevala Destan di 29'ê meha gulanê de, di salvegera serhildana Gezî'yê de tevî şervanê Hêzên Yekbûyî yên Azadiyê Hasan Alî (İbrahim Tûfan Eroglûer) şehîd bû. Em di şexsê hevalên Destan û Hasan Alî de hemû şehîdên xwe bi rêz bi bîr tînin û soz didin ku em ê xwestekên wan bi serkeftinê tacîdar bikin. Ji bo şervana azadiya jinê heval Destan, em ji malbat û dostên wê û ji hemû hevalên ku em bi hev re têkoşîna azadiya jinê dimeşînin re sersaxiyê dixwazin.

Ew sedemên ku hiştin hevala me ya Destan, di serhildana Gezî'yê de bi hêrsa mîlyonan re bibe yek, ew gihand şoreşa Rojava jî. Ev hest her wiha tê wateya biryardariya têkoşîna ya Paramaz, Sarya, Îvana, Raperîn, Eylem û Arînan; tê wateya evîna bilindkirina têkoşîna gelên bindest; tê wateya xwesteka di nava şoreşê de avakirina şoreşa xwe; tê wateya hişmendî û wêrekiya têkbirina çeteyên DAIŞ'ê ya bi vîn û hêza jinê. Vana kir ku hevala Destan di eniyên şer de bibe yek ji fermanîdarên jin. Hevala Destan bi qasî ku hêzê ji hevalên xwe yên şehîd digirt, ewqasî jî ji bo tola hevalên xwe yên ku li Pirsûsê bi hevkarîya DAIŞ û MîT'ê hatin qetilkirin li eniyên pêş bû. Ji bo hesabê 33'yan ku li Pirsûsê di 20'ê meha Temmûzê nemir bûn were pirsîn hevala Destan yek ji dildarên me bû ku dixwest di xeta herî pêş de be. Ji ber vê yekê weke paşnavê xwe "Temmûz"ê hîlbijartibû.

"WEKE SEKVANEKE PISPOR DERB LI DAIŞ'Ê XISTIN"

Destan Temmûz, têkoşîna xwe ya serhildêr a ku bi fûlara xwe ya sor li serhildana Gezî'yê dest pê kiribû, bi şoreşa Rojava tacîdar kir.

Di serhildana gel a ku li Taksîmê li seyrangeha Geziyê dest pê kir de wê jî li bajarê xwe Antalyayê di eniya ESP'yê de cihê xwe girt û li hemberî polîtîkayên zayenperest û nijadperest ên hikûmeta AKP'yê û dewleta Tirk a mêtînger ala têkoşîn, azadî û serhildanê ya gelên bindest di eniyên pêş de bilind kir. Paşê jî bo ku vê alê bi Têkoşîna Rizgariya Gelê Kurd re bike yek û ala azadiyê bilind bike berê xwe da çiyayên azad. Di nava refên PKK'yê de weke jineke yoruk û komunîst ma û di vê heyamê de gelê Kurd û

têkoşîna wê ji nêz ve nas kir. Di qadên gerîla de ji hevalên xwe gelek tişt elimîn û pêş ket. Hevala Ayşe Deniz têkoşîna gelê Kurd û jinên Kurd weke têkoşîna xew dît û li wan xwedî derket. Paşê hewce dît ku têkoşîna rizgariyê ya gelê Kurd bi nêrîna sosyalîzmê re bike yek û dîsa tevli MLKP/KKO bû. Ji aliyekî de hêrsa xwe ya li hemberî dijmin mezin dikir, ji aliyê din ve jî weke şervan û mîlîtanêke têkoşîna me ya rizgariyê jinê derdiket pêş. Weke jineke gerîla û komunîst xwe di mijarên leşkerî û teorîk de pêş xist. Weke sekvanêke pîspor di pêngavên ku tevli wan bû de gelek çalakiyên ku derbên mezin li DAIŞ'ê xistin li dar xistin.

"BI NASNAMEYA XWE YA ENTERNASYONALÎST TEVLİ PARASTINA ŞOREŞA ROJAVA BÛ"

Di hevpeyvîneke xwe de gotibû "Mirovên weke me ne tenê weke tiştên ku di nasnameya TC'yê de tên nivîsîn in. Em tu carî neketin wê qalibê". Ew nebû jineke ku ji dewleta mêtînger re serê xwe ditewîne û xwe radestî bîrdoziya nijadperest û netewperest nekir. Berevajî vê yekê di bin ala partiya me MLKP'yê û rêxistina me ya jinê KKO'yê bi tevgera şoreşger û welatparêz a Kurd re hevaltiya mewziyê pêş xist. Ew weke gelê Kurd ku xwe fêrî zimanê wan jî kiribû tevgeriya.

Ew bi nasnameya xwe ya komunîst û enternasyonalîst tevli şoreşa Rojava ya ku bi pêşengiya gelê Kurd dest pê kir bû. Wê rêwîtiya xwe ya şervantiya azadiyê ji serhildana gel a Geziyê dest pê kir û di şoreşa jinê ya Rojava de bi têkoşîna li hemberî çeteyên DAIŞ'ê vê rêwîtiyê domand.

HEVALA DESTAN TEMMUZ LÎ SER MÎLÊN ME YE

Di peyama xwe ya ku ji dayîka xwe re hiştibû de gotibû: "Hûn ji bibin yek ji gavên ku ji bo hişyariya mirovatîyê dê werin avêtin." Ew jî bi bangewaziya xwe ve girêdayî ma û li axa Rojava bû nefereke têkoşîna azadî û wekhevîyê ya gel û jinên bindest a li hemberî emperyalîzm û faşîzmê. Wê di têkoşîna azadîyê ya gelên bindest de di eniyên pêş de cih girt.

Destan, da dû xeta Berçem Rênas, Şîrîn Oter, Sarya Ozgur, Ivana Hoffman û Raperîn Dicle ku pêşengiya xeta fermandariya jinê ya partiya me MLKP'yê û biryardariya wan a şer ji xwe re kir rêber. Bi van gotinan bang li hevalê Paramaz kiribû: "Ew di riya ku wî bi xwe hîlbijart de bû Paramaz Kizilbaş û em pê şeyda bûn. Em ê jî weke mirovên jirêzê hewl bidin ku mirovên din ên jirêzê şeyda bikin. Em ê efsûna Paramaz bîdomînin. Ez ê jî bi hêza ku min ji te girtiye li wê derê bim. Wê gencîneya bîranînên te û efsûna te bêdawî be..." Wê ev soza ku dabû Paramaz bi cih anî. Bi destê kesên ku xewn û xeyalên xwe serdet dikin şoreşa Rojava di nava tarîtiyan de vê ket û ew jî bi biryardariya mezinkirina vê ronahiyê li hemberî çeteyên DAIŞ'ê şer kir û di nava nemiran de cihê xwe girt. Niha mîrateya hevala Destan Temmûz li ser milên me ye. Soza me ya ji bo wê û hemû şehîdên xwe wiha ye: "Em ê şoreşa Rojava ya ku di nava tarîtiya Rojhilata Navîn de ronahiyek e heta dawî biparêzin."

Bijî Şoreşa Jinê ya Rojava!
Bijî Şoreşa Rojava!
Bijî Sosyalîzm!

KGÖ : Destan Temmuz Nemire

"Di salvegera serhildana rûmet û azadiya me ya Serhildana Hezîranê de, hevrêya me Destan Temmûz (Ayşe Deniz Karacagıl) a bahoza Geziyê li çeperên Reqayê bû xezeba gel û şer kir, ala MLKP û KGO'yê, ji bendan heta eniyan, her demê bilind kir şehîd ket.

Ew, bi 'Pûşîya Sor' a bu sembola rûmet, azadî û edaleta Serhildana Hezîranê, li eniyên Rojava li ser ala partiya me MLKP'ê neqîşt, bi ser dijmin de çû û bû yek ji xeleva dawî ya karwanên şehîdên mê yên nemir. Em ê bibin şopdarê berxwedana hevrêya xwe Destan a ji pişt bendan heta çiya û heta gihişte şoreşê, wê bibe soza pêkanîna me ya bê dudilî ya KGO'yê û çalakîyê.

Hevrêya me ya bi gotina: "Di bin navê di rêya şehîdên xwe de meşîn" a li Reqayê şehîd ket, weke sembola Temmûzê carekî din diyar kir ku li ser rêya Şehîdên Pirsûsê û hesret û îdiayn wan meşîya ye.

Êdî em dikarin bi rûmet û serbilindî bêjin ku KGO'ya me ji Serhildana Hezîranê heta Şoreşa Rojava, ji Parka Geziyê heta çiyayên azad bû navê pira azadîyê. Ev pîr hevrêyên me Sînan û Emre ên "Zarokên Geziyê" ên li Rojava bûn nemir, Şehîdên me yên Pirsûsê hevrêyên me Arjîn û Roza ên serhildêrên çiyayên azad bû pira ku bi ruh û can hatî avakirin ku ti car neyê hilweşandine. Ev pira ku şervanên qehreman ên şoreşa zarokên Geziyê ava kirî, di heman demê de wê bibe pira Şoreşa

Niha jî li ser vê pira şehîdan re, berxwedêra jîn a pûşî sor a Geziyê, hevrêya me Destan Temmûz a serpêhatiya kelecana li pişt bendên Hezîranê derbas dibe û dibe nemir.

Em carekî din di serî de soz hevrêya xwe Destan, hemû zarokên Geziyê yên şehîd ketine û hevrêyên xwe. Berdêla wê çî dibe bila bibe, Geziyê bi Rojava re serhildanê bi şoreşê re bikin yek û bîdomînin. KGO ya xwe, li ser pira şoreşa yekbûyî ya ku şehîdên me avakirî re derbas bikin, soza ku me daye şehîdên xwe bînin cih!

Faşizme Karşı Topyekun Direniş İçin Seferberlik

Tayyip Erdoğan yönetimindeki burjuva Türk devletinin başta Kürt halkımız olmak üzere, tüm Türkiye halklarına karşı geliştirdiği saldırılar kesintisiz bir şekilde devam ediyor. Ancak savaşla ayakta kalabilen AKP yönetimi, Kuzey Kürdistan'da yoğunlaştırdığı saldırılarını Güney Kürdistan'dan özgür Rojava ve Şengal alanlarına taşıyor. Kürdistan dağlarını, doğasını bombalıyor, ormanlarını yakıyor. Her türlü hak ve özgürlüklerin düşmanı AKP yönetimi Türkiye ve Kürdistan'da tutuklama terörü ile tüm demokrasi güçlerini esir almaya çalışıyor. Kazanılmış mevzileri, belediyeleri gaspediyor. Milletvekillerini, belediye başkanlarını tutukluyor, parti binalarını basıyor.

15 Temmuz darbe girişimini bahane ederek tüm Türkiye ve Kürdistan'ı olağanüstü hal rejimiyle yönetiyor. Yüz binlerce emekçiye işten atıyor, OHAL kararnameleriyle gazeteleri ve televizyonları kapatıyor. Tüm Türkiye'yi koca bir hapishaneye çeviriyor.

Faşist AKP yönetimi devrimci demokratik güçlere karşı tam bir topyekun savaş konsepti geliştirmiş durumda. Tüm devlet kurumları bu politikanın hizmetindedir. Ordusundan polisine, üniversitele-

rinden diyanetine kadar tüm devlet kurumları topyekun savaş politikasının yanında durmaktadır. Tayyip Erdoğan yönetimi, sömürü ve zulüm politikalarını ordu, polis ve sivil faşist güçler eliyle hayata geçiriyor. Bu süreçte, tam bir psikolojik terör estiriyor. Yüksek teknolojik silahlarla gerilla mevzilerine saldırırken, Rojava'yı, Şengal'i işgal planları yapıyor.

Halkların Birleşik Devrim Hareketi, faşizme ve gericiliğe karşı mücadele etmek isteyen tüm kesimlerin buluşma adresidir. Özgürlük isteyenlerin, adalet arayanların, kadınlara dönük erkek egemenlikçi baskıcı politikalara karşı çıkanların, diliyle, kültürüyle ve inancıyla özgürce yaşamak isteyenlerin mücadeleyi daha da büyütmekten, sömürü ve zulüm devletini yıkmaktan başka bir seçenekleri yoktur.

HBDH sokaklarda, fabrikalarda ve hayatın her alanında devrim ateşlerini büyütmeye, faşizmi yenmeye karardır. Bu mücadelede gençlik ve kadınlar özel bir yer tutacaktır. Gençlik, birleşik devrimci iradesini büyütmek için, dinamizmi ve atılganlığıyla sokaklarda özgürlük ateşlerini büyüterek yürümeli, arayış halindeki kitlelerin HBDH saflarında buluşmasını sağlamalıdır. Halklarımız, onurlu ve özgür bir yaşam mücadelesi için HBDH saflarında örgütlenmelidir.

Direnış seferberliğiyle, bu sömürücü zulüm düzenine karşı ayağa kalkalım. Faşizmi yenmek ve devrimin zaferi için, Halkların birleşik devrim hareketini büyütelim.

HBDH Genel Konseyi
24 Haziran 2017

ROZA RÊNAS, ÇEMEK JI KOBANÊ BER BI ÇIYAYAN DIHERIKE!

Roza Rênas, di merhaleya nû de hevrêyek pêşenga ciwanên sosyalîst e. Kadroyek Rêxistina Ciwanên Komunîst bû û pêş diket. Jineke ciwan a komunîst a şoreşgertiya xwe zû digihişt. Di jiyana xwe de gavên bibîryar û wêrek davê, ew bibîryarî di pêşketina wê de ji jiyane berê qutbûyîn çê dikir. Ew erka di kordinekirina milê Kobanê ya kampanyaya “Em Kobanê Jinûve Ava bikin” a ji aliyê Ciwanên Sosyalîst hatibu destpêkirinê de, di derbasbûna Rojava ya ewil de bîryara berdevamkirina bi şiwazên cuda a şoreşgertiya xwe dabû.

Bi şaredariya Kobanê, bi nûnerên YPG-YPJ'ê, bi erkdarên TEV-DEM a Kobanê û bi Rêveberiya Kantonê re hevdîtin, bi ciwanên şoreşgerê civînan pêk anî. Armanca kampanyayê, hemû ciwanê Tirkiyê yên ji neteweyên cûda cûda çawa bi kelecane tevli vê xebatên bûn, li Kurdîstan û tirkîyeyê çawa bi eleqayê mezên hat pêşwazîkirin, vegot. Di Televizyona Ronahîye de alaçaya gelê Kobanê wê çawa kelecane kir, anî ziman. Ew ezmûna çend roj û dema kin a bi komunîstên ku li Kobanê bûn re derbaskir, ji bo wê bingeha bîryarê nû ferz kir.

Bombaya AKP-DAIŞ a ku di bedena hevrêyên doz ên xwe de ya li Pirsûsê parçe bû, li Kobanê di dilê Rozayê de teqîya. Deqe deqe hijmara şehadetê zêde dibû lê ew teslîmê êşê nebû. Ji milê Kobanê ya binxetê destê xwe dirêj kir ji hevrêyên xwe yên birîndaran re. Moral da, hêza berxwedanê hilgirt ji wan re. Di wê rewşê de hewl da di pratîkê de pêşengtiya tev-

lihevîyê bide hev, karê rêxistinî bike. Ne qurîfî, bihêz sekîniya. Şoreşgertiya wê ji ezmunek bizor derbasbû, hêrsa wê mezinbû, daxwaziya wê ya tol bêsînor bû. Hevrê Roza wilo polat bû, qasê şert û mercên dijwar a ku dît û derbasbû kur û gewînbû.

Hatina wê ya duyemîn a li Rojava, tiştên ku aîde sîstemê ye, hemû li paş xwe hiştibû, hemû têkîliyên xwe qutkirî bû. Ewê tevli şoreşa Rojava bibe, qabiliye ta xwe ya şerê wê pêş bixe, piştî jî ji bo azadiya neteweyî û şoreşê li Bakurê Kurdistanê wê tevli şerê gerîla bûna. Êdî ew keseke ciwanê komunîst a ji Rêxistina Ciwanên Komunîst derbasê MLKP bibû.

Xeyalê wê yên mezên hebû. Ji faşîzma AKP-DAIŞê wê hesap bipirse. Tola Pirsûsê wê rake, ji bo azadiya gelê xwe li dijî mêtîngerî û faşîzma Tirk wê şer bikirina. Digot, xeyalên mezin pêwîstiya haziriya mezin dike. Erka wê ya dawî, perwerde û tecrubeya şer ya ku li Rojava girtibû, bi perwerdeya bispor a li Qada Medyayê temama bike. Bi tevli bûna zû ya kerwanên nemiran, tememkirina xeyalê xwe ji me re hişt. Bi baweriya wê ya ji partî û hevrêyên xwe re hevrê Roza ala xwe da destê me. Ala sor a ku li ser wê “bijî şoreş bijî sosy-alizm” nivîsandîye, ji Rojava heta Şengalê, ji Qadên Medya heta Bakurê Kurdistanê, ji çiyayên Dêrsimê heta Amadê, ji Çukurova heta Stanbulê bi marşên serketinê di destê şervanên komunîstan de bilind dibe. Ji Îzmîrê heta Mersînê di ser mêtîngerîya faşîst bombe dibe, diteqê.

Hevrê Roza Rênas ala dozê ye. Sonda dozê ya ciwanên komunîst û partîyê ye.

Emê Hesabê Pirsûsê Bipirsin!
Bijî Şoreşa Rojava
Bimre Kedxwarî Bijî Kurdistanê Azad!

MAYIS ŞEHİTLERİNDEN PİRSUS'A

Türkiye ve Kürdistan Devriminin kızıl bayrağı bütün kuşatmalara ve zorluklara inat yere düşmedi, düşmüyor. Faşist sömürgeciliğe ait darağaçları, işkencehaneler, zindanlar ve ölüm mangaları bütün "kudretine" rağmen ölümsüzlerin kanıyla sulanan devrimimizin bayrağını yere düşürmeyi başaramıyor. Aksine Türkiye ve Kürdistanlı devrimciler, şehirlerde ve dağlarda canfeda bir mücadeleyi kararlılıkla sürdürerek bayrağımızın dalgalanacağı yeni mevizleri elleri ve yürekleriyle inşa ediyor.

Tarihten gelen ve tarihe ilerleyen bu özgürlük yürüyüşü içerisinde bir de buz kıranlar, yolu ilk açanlar var. Mayıs Ayı Şehitleri yaratılan devrimci değerlerin, onurun, erdemin ve inancın eşsiz simgeleri olarak bir güneş gibi yükseliyor, karanlıkta kalanlara ışık tutuyor, yol bulamayanlara yol gösteriyor.

İşte Komünist Gençlik Örgütü'müz de bu onurlu tarihe ayaklarını basarak, köklerini devrimciliğin direngen topraklarında büyüterek kavgasını sürdürüyor. Mayıs ayı şehitleri ile simgeleşen ve onlardan devralınarak göndere çekilen faşizme ve sömürgeciliğe karşı kavgaya bayrağı, KGÖ'müzün eylemine tereddütsüz yön veriyor.

Pirsus Katliamının ikinci yıl dönümü günlerinde, KGÖ'müzün eylem çizgisini, Kobanê'ye gitme iradesini, birleşik devrim kavrayışını anlamak için Pirsus öncesine ve sonrasına bir kez daha bakılırsa, Mayıs ayı şehitlerinin devrimci mirasının genç komünistlerin pratiğinde bir yıldız gibi parıldadığı görülecektir.

Çünkü KGÖ halkların kardeşliği ve eşitliği için mücadeleyi Deniz'lerden öğreniyor. KGÖ'nün yönünü Kobanê'ye çeviren, zorlukları göze alarak sınırları aşmaya götüren Denizlerin idam sehpasında haykırdıkları "Yaşasın Türk ve Kürt Halklarının Mücadelesi", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganıdır. Deniz'lerin kararlılığını örnek alan genç komünistler halkların eşitliği ve kardeşliği için "beraber savunduk, beraber inşa edeceğiz" demiştir.

Yine KGÖ'müz sömürgeciliğe karşı mücadeleyi, en zor şartlar altında düşmandan aman dilememeyi Ferhat Kurtay, Necmi Öner, Eşref Anyık ve Mahmut Zengin'den öğrenmiştir. Nasıl ki dörtler zindanda düşmana teslim olmamış, ateşi söndürmeyin kollarına üfleyin diyerek haykırmışsa, KGÖ'müz de Pirsus katliamının ardından aynı kararlılığı göstermiş, düşman karşısında geri çekilmemiş, 33'lerin hesabını sömürgecilikten sormak için yüzünü dağlara çevirmiştir.

Eğer KGÖ'nün baş eğmezliğinin sırrı aranacaksa orada Kaypakkaya görülecektir. İbrahim yoldaşın Amed zindanlarında "Asla pişman değilim. Bir gün sizin elinizden kurtulursam gene aynı şekilde çalışacağım" diyerek kesilen el ve ayak parmaklarına rağmen ser verip sır vermeyen direnişini rehber edinen KGÖ, bu geleneğin layığı ve temsilcisi olabilmek için Pirsus katliamının ardından mücadelesini daha da yükseltmiş, düşmanın sayısız gözaltı ve tutuklama saldırılarına inat kavgaya siperlerini terk etmemiştir.

Ve enternasyonalist devrimci Haki Karer'in birleşik devrim bilinci, KGÖ'nün birleşik devrim bilinci ile paraleldir. Pirsus şehitleri, Haki Karer'in ayak izlerini takip ederek Rojava sınırına ulaşmıştır. Karadenizli bir devrimci olan Haki Karer'in yönünü Kürdistan'a çeviren irade ile, Türkiye ve Kürdistan'dan yüzlere genci Bakur-Rojava sınırında Pirsus'ta buluşturan irade aynıdır. Ve Haki Karer'in şehadeti nasıl görkemli bir direnişin işaret fişegi olmuşsa, Pirsus şehitleri de ayaklanmaların ve devrimlerin sembolü olarak yaşayacaktır.

Bugüne kadar genç komünistler, Mayıstan Kasıma değin, tüm şehitlerimizin, diğer bir ifadeyle bütün ölümsüzlerimizin bayrağını onurla taşımış, kızıl bayrağa bir kez olsun leke sürdürmemiştir. Pirsus şehitlerimiz bu bayrağı kızılaştıran karanfillerimizdir. Ancak Pirsus son değil aksine yeni bir başlangıçtır. 33 kızıl karanfil, Dersim dağlarında Arjin, Kürdistan dağlarında Roza, Rakka mevzilerinde Destan olup sömürgeciliğin karşısına dikilmektedir. Mayıs ayında toprağa düşen tohumlar, Temmuz'da Pirsus şehitlerini, Pirsus şehitleri Roza'ları yaratmıştır. Roza'ların ayak izlerini takip edenler de zaferi yaratacaktır.

